

Zajedništvo

POŽEGA, TRAVANJ 2020. ■ GODIŠTE XIV. ■ BROJ 87 ■ ISSN 1846-4076

**BISKUPOVA
USKRSNA PORUKA****DOGAĐAJNICA**

Biskupov poziv na molitvu i solidarnost povodom zemljotresa u Zagrebu

Dan čišćenja pamćenja, pokore i obraćenja u Požeškoj biskupiji

Godišnjica smrti kardinala Kuharića u Požegi

Afrički biskup Emmanuel Abbo zahvalio Požeškoj biskupiji za pomoć

Korizmeni duhovni programi u Požegi

Misa za hrvatske branitelje u Pakracu

ŽIVOT MLADIH

Susret stipendista Požeške biskupije

Biskupijsko natjecanje iz vjeroučstva

Ministranti Posavskog arhiđakonata u Kolegiju

IZ NAŠEG CARITASA

Djelovanje Caritasa Požeške biskupije u vrijeme epidemije koronavirusa

KULTURA

Susret požeškog biskupa s ministricom kulture

U Budimpešti otvorena izložba Miroslava Kraljevića

DUHOVNA MISAO

Piše: Josip Krpeljević

*Od srca vam
čestitam Uskrs
sa željom da vam
nikada ne ponestane
Isusova pobjedničkog
svjetla na trnovitom
životnom putu.*

(iz biskupove Uskrsne poruke)

Coronavirus
COVID-19

Biskupovo pismo vjernicima o
opasnosti od koronavirusa • str. 4

Slavlje u katoličkoj bolnici
na Strmcu • str. 15

Humanitarni turnir požeške
Katoličke gimnazije • str. 18

Tko se ponizuje, bit će uzvišen

(Mt 23,12)

*Časna braća svećenici i đakoni,
poštovani redovnici i redovnice,
bogoslovi i vjeroučitelji,
djelatnici katoličkih škola,
dragi vjernici!*

Patnje prouzročene koronavirusom i potresom u Zagrebu te druge trenutačne nevolje naš su život osloboidle plitkoće, iskustvo učinile dubljim, promišljanja cijelovitijima, a Božji pohod najmračnijom stranom našeg postojanja u Isusovoj muci i smrti shvatljivijim. Od srca vam čestitam Uskrs sa željom da vam nikada ne ponestaće Isusova pobjedničkog svjetla na trnovitom životnom putu.

Smrtno razorna moć koronavirusa

1 Potaknut stanjem koje je u svijetu i kod nas stvorio koronavirus ili COVID-19, želio bih ovog Uskrsa podijeliti s vama nekoliko misli. Ne ubrajam se među one koji se bave teorijama zavjere, ali se usuđujem postaviti pitanja na koja naoko nema odgovora. Jedno me od njih posebno muči: Otkud malo, nevidljivo, jedva uhvatljivo stvarnosti koja se zove koronavirus, tako podmukla i smrtno razorna moć koja prijeti čovjeku do te mjere da diljem svijeta zaustavlja njegov redoviti tijek života? Sitni virus ranio je suvremenu kulturu, koja svom snagom teži za onim što je veliko, voli pobjednike i slavne ljude, ponosno se hvali blagostanjem i uspjesima, planirajući sve veći i veći rast i napredak. Možda je presmiono reći da je koronavirus ponizio suvremenu civilizaciju. Još nam, naime, nisu poznate sve njegove posljedice na zdravstvenoj, gospodarskoj i drugim razinama, ali zasigurno imaju pravo oni koji tvrde da nakon svega ništa u svijetu neće ostati isto.

Možda je presmiono reći da je koronavirus ponizio suvremenu civilizaciju. Još nam, naime, nisu poznate sve njegove posljedice na zdravstvenoj, gospodarskoj i drugim razinama, ali zasigurno imaju pravo oni koji tvrde da nakon svega ništa u svijetu neće ostati isto.

»Vi ćete biti kao bogovi« - smrtna doza duhovnog otrova

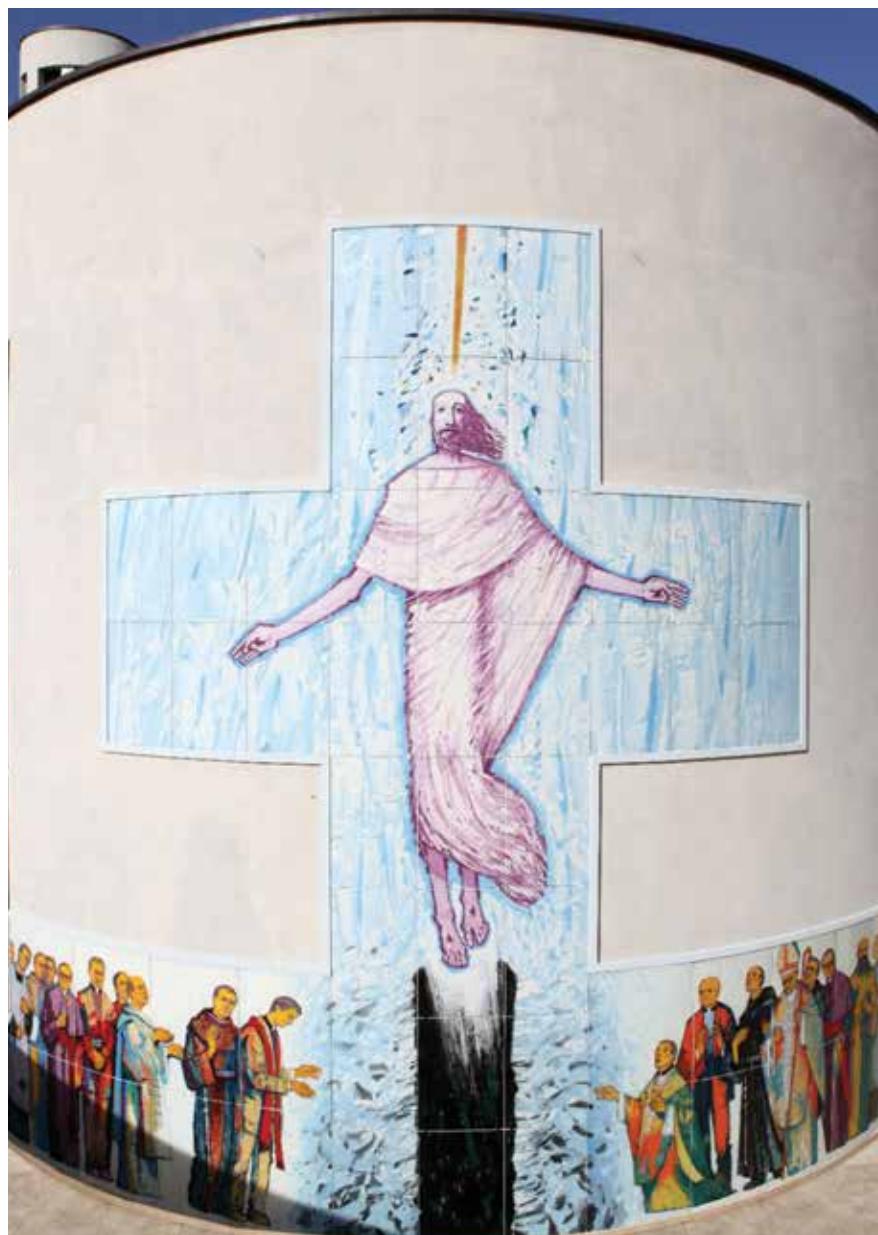
2 Vjerujem da će nakon iskustva koronavirusa čovječanstvo imati mudrosti da svoju gotovo isključivu pozornost za veliko i vidljivo usmjeri k malom i nevidljivom. Kao što se trenutačno svijet na svim razinama posvetio obrani od nevidljivog virusa, moćnog ucijepiti u naše tijelo smrtnu dozu otrova od koje fizički umiremo, nije li potrebno jednakim općim dosluhom pristupiti prema nevidljivom i neuhvatljivom Zlome, koji ubrizgava u naše duhovno biće smrtonosni otrov sebičnosti i pokvarenosti, ubijajući naš duh? Oni koji ne mare za nevidljivu a moćnu stvarnost, niječu i Zloga i Boga. Ne prepoznaju skrivenu zavodničku taktiku kojom Zli uvjerava čovjeka od njegovih prapočetaka: »vi ćete biti kao bogovi« (Post 3,5). Ne uviđaju prevaru: sitni i nevidljivi neprijatelj čovjeka zauzima se za to da on zlim putem postane velik kao Bog! Nije teško prepoznati kako je naša civilizacija na različite načine upletena u njegove mreže. Ta umreženost se među ostalim očituje pogubnom na gospodarskoj razini, kako često ističe papa Franjo, kad pomama za dobiti postane prvi i najvažniji cilj, te sebični prohtjevi pojedinaca i skupina iskoristavaju zemlju i njezine izvore do te mjere da je uništavaju, a njihova želja za trajnim rastom u bogatstvu i blagostanju uvećava siromaštvo velikog dijela stanovništva našega planeta.

Ljekovita strategija Božje i ljudske poniznosti

3 Odgovor na to stanje je poniznost pred stvorenom stvarnošću i skromnost u vlastitim zahtjevima. U raspravi o tome tko je velik, Isus oslobađa pozivom da budemo maleni kao djeca: »Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko« (Mt 18,3). On se zauzima za pravilo ponašanja koje nije u skladu s općim društvenim pristupom: »Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljed-

nji i svima poslužitelj« (Mk 9, 35). Valja nam graditi civilizaciju malenosti da bi ona postala velika, o čemu u prirodi svjedoči i zrno pšenice i svako sjeme koje bacamo u zemlju da bi se iz njegova umiranja rodio život. Poseban izazov malenosti ima goruščino zrno, poput praha, iz kojeg raste velika biljka, koju je Isus volio uzimati za primjer (usp. Mk 4,31). Pritisnuti koronavirusom i izolacijom već smo se uvjerili da možemo živjeti bez puno toga što smo donedavno smatrali nužnim, usredotočili se na bitno, oslonili se na Boga kao temelj našeg postojanja. Tako smo na neki način postali dionici one drame koja se odigrava na poprištu velikog i malog u koju se uključio sam Bog te se na nama ostvaruje Isusova riječ: »Tko se god uzvisuje, bit će ponižen, a tko se ponizuje, bit će uzvišen« (Mt 23,12). Sveti ili Veliki tjedan podsjeća nas kako je Bog u Isusu Kristu izabrao navedeni put malog, neznatnog čovjeka, koji prihvata trpljenje kao čin posvemašnje ljubavi kojom nas je bez kalkulacija uzdigao do Božjih visina. Njegova ponizna ljubav usmrtila je smrt! Isusovo djelo sv. Pavao jednostavno opisuje riječima: »Ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu. Zato ga Bog preuzvise i darova mu ime, ime nad svakim imenom« (Fil 2,8-9) Ljubav je uvijek malena, neznačna, povezana sa žrtvom i patnjom, uzdiže i osmišljava ljudsko postojanje. Pravi život ostvaruje se na spomenutoj razini u obitelji i društvu te mu treba ponovno dati i kod nas prvo mjesto, da po njemu pobijedimo i koronavirus.

Ako nam koronavirus pomogne da bolje shvatimo kako život i čovjekovo dostojanstvo pobjeđuje putem malenosti i neznačnosti, ljudske blizine i solidarnosti a ne putem bahatosti i moći, i to u djelo provedemo, uskrsna karantena ima smisla.

Svjedoci smo kako val solidarnosti među ljudima može zaustaviti mnoge javne prijepore, svađe i sukobe, a energiju usmjeriti na čovjeka u nevolji i njegove potrebe, pokrenuti brojne volontere koji posjećuju i pomažu starije, bolesne i osamljene, ulaze u oštećena zdanja da bi procijenili njihovu sigurnost, ujediniti političare i gospodarstvenike u nastojanju oko spašavanja radnih mjesta i pronalaska finansijskih sredstava za plaće onih čija su poduzeća zaustavljena u radu ili su izgubili radna mjesta.

Solidarnošću pobijediti koronavirus

4 Upravo to se trenutačno događa po svima onima koji u Hrvatskoj ne prave račun, nego su stali na prvu crtu obrane ljudi od zaraze i pružanje pomoći nastradalima od potresa. Zahvalno se divimo medicinskom osoblju u bolnicama, djelatnicima u ljevkarnama i trgovinama, policajcima na cesti, vojnicima u javnim radovima, vatrogascima na posebnom zadatku, radnicima različite vrste, koji izlažu sebe da bi spasili živote drugih. Svjedoci smo kako val solidarnosti među ljudima može zaustaviti mnoge javne prijepore, svađe i sukobe, a energiju usmjeriti na čovjeka u nevolji i njegove potrebe, pokrenuti brojne volontere koji posjećuju i pomažu starije, bolesne i osamljene, ulaze u oštećena zdanja da bi procijenili njihovu sigurnost, ujediniti političare i gospodarstvenike u nastojanju oko spašavanja radnih mjesta i pronalaska finansijskih sredstava za plaće onih čija su poduzeća zaustavljena u radu ili su izgubili radna mjesta. Postali smo svjesniji kako nas samo međusobna solidarnost može izvući iz teških životnih stanja, te da ćemo tim putem biti pobjednici i u ovom trenutku naših stradanja, kao što je to bilo i u Domovinskom ratu. Ako nam koronavirus pomogne da bolje shvatimo kako život i čovjekovo dostojanstvo pobjeđuje putem malenosti i neznatnosti, ljudske blizine i solidarnosti a ne putem bahatosti i moći, i to u djelu provedemo, uskrsna karantena ima smisla.

*Usred straha koji nas prati ovih dana snažno odzvanja riječ Pobjednika nad smrću:
„Mir vama!“ (Iv 20,19).
„Ne bojte se!“ (Mt 28,10).
„Ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta“ (Mt 28,20).
Uskršli nam je dao spoznati kako je u njemu istinska nada svijeta, i naša hrvatska nada, zbog čega i u sadašnjem trenutku stradanja smijemo biti radosni.*

Božja solidarnost s čovjekom do u smrt

5 Granica naše solidarnosti je smrt, gdje prestaju sve ljudske mogućnosti. Ali nam ona to zornije stavlja pred oči izazov Božje solidarnosti s nama u Isusu Kristu, kojoj smrt nije granica, nego prostor ostvarenja pobjede života. Ovog Uskrsa, usred obrane od smrte zaraze koronavirusom i borbe s posljedicama potresa u Zagrebu, postaje nam jasnija Božja strategija po kojoj je njegov Sin prihvatio zarazu smrti da bi pobijedio smrt. Božja solidarnost s nama u Isusu Kristu nije tek neki izvanjski čin, nego je Sin Božji po utjelovljenju ušao u našu prolaznost te je u naše smrtne gene ubrzao moći svoje ljubavi i ozdravio nas svojom besmrtnošću da i mi budemo njezini dionici. On je u svetom krštenju smrtnost svakoga od nas odjenuo u svoju besmrtnost a raspadljivost u neraspadljivost, kako nas uvjerao Apostol Pavao (usp. 1 Kor 15, 54).

6 Draga braćo i sestre! Vjerujem da nije slučajno, što ovog Uskrsa, zahvaljujući koronavirusu moramo ostati u svojim domovima te ga ne možemo proslaviti u crkvi, kako bismo i kroz to iskustvo nazreli svu dubinu onoga što je Isus Krist za nas ostvario svojom mukom, smrću i uskršnućem, i poželjeli vjerodostojnije biti njegovom braćom i sestrama. To je među ostalim i poticaj da snagom njegova Duha čvršće izgrađujemo zajedništvo vjere, nade i ljubavi u Crkvi, s većom revnošću sudjelujemo na nedjeljnoj svetoj misi i u svetoj pričesti primamo lijek njegove besmrtnosti. Usred straha koji nas prati ovih dana snažno odzvanja riječ Pobjednika nad smrću: „Mir vama!“ (Iv 20,19). „Ne bojte se!“ (Mt 28,10). „Ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta“ (Mt 28,20). Uskršli nam je dao spoznati kako je u njemu istinska nada svijeta, i naša hrvatska nada, zbog čega i u sadašnjem trenutku stradanja smijemo biti radosni.

U tom uskrsnom raspoloženju na sve zazivam Božji blagoslov, sa željom da vas nitko i ništa ne obeshrabri, jer s vama je na putu Onaj koji je pobijedio smrt. Sve vas od srca pozdravlja – vaš biskup

+ Franjo J. Franić

U Požegi, 6. travnja 2020.

BISKUPOVO PISMO VJERNICIMA O OPASNOSTI KORONAVIRUSA

»Budni budite i u svako doba molite« (Lk 21, 36)

Požeški biskup Antun Škvorčević uputio je 12. ožujka pismo vjernicima o opasnosti koronavirusa. U pismu pod naslovom »Budni budite i u svako doba molite« (Lk 21, 36) biskup kaže:

Ovogodišnja korizma u Godini Božje riječi popraćena je strahom od zaraze nedovoljno poznatim koronavirusom, koji je zahvatio većinu zemalja svijeta, pa i Hrvatsku. Nadležne državne službe kod nas svakodnevno upoznaju građane s mjerama koje trebaju provoditi da bi se izbjeglo njegovo širenje. I vjerske zajednice primile su preporuke s obzirom na okupljanja vjernika, napose na liturgijskim slavljinima, koje dostavljaju u prilogu kako bi bile postavljene na crkvenom oglasnom prostoru u našim župama. Peta Božja zapovijed obvezuje nas čuvati vlastito zdravlje i štititi zdravlje bližnjega te je u navedenim okolnostima potrebno činiti sve što je s obzirom na to moguće. No, i u trenutačnim okolnostima trebamo imati na pameti da je »spasenje duša, najviši zakon« (Zakonik kanonika prava, kan. 1752). Stoga Crkva u ovom trenutku ne može biti samo provoditeljica onoga što joj mjerodavna državna tijela preporučaju ili naređuju, nego vršiti ono što je njezino vlastito pastoralno poslanje u teškom stanju kojem smo dionici i u koje kao vjernici trebamo unositi Božje svjetlo.

Sve ono što se u posljednje vrijeme događa u svijetu i kod nas svjedoči kako je naš ovozemaljski život krhka stvarnost, te jedan virus može staviti u pitanje sustav sigurnosti i blagostanja na kojem suvremeniji čovjek gradi svoju egzistenciju i društveni poredak. U tom stanju imaju posebnu izazovnu snagu Isusove riječi: »Vjerujte u Boga i u mene vjerujte!« (Iv 14,1). Kao vjernik usuđujem se ustvrditi da je koronavirus svojevrsna Božja kušnja kojom on provjerava našu vjernost i oslonjenost na njega. Stoga se u nastojanju oko obrane vlastitog i susjedova zdravlja ne smijemo ograničiti samo na ljudske sustave i mogućnosti, nego se obnoviti u živoj vjeri u Boga, voditelja povijesti i ravnatelja naše sudbine. Poslušni Isusovoj riječi »Budni budite i u svako doba molite« (Lk 21,36), pojačajmo **OSOBNU I OBITELJSKU MOLITVU, ČINIMO DJELA MILOSRDA, ZAUZETIJE OBLIKUJMO ŽIVOT U SKLADU S BOŽJIM NAČELIMA, OČITUJMO VJERNOST U VRŠENJU KRŠĆANSKIH DUŽNOSTI**. To je sastavni dio zadaće koju smo preuzeli na početku korizme i naš odgovor na Isusov poticaj: »Obratite se i vjerujte evangeliju!« (Mk 1,15). Pozivam vjernike Požeške biskupije da na čelu sa svojim svećenicima u sadašnjim okolnostima posvjedoče veliko povjerenje u Boga i predanje svoga života u njegove ruke, na taj način očituju oslobođenost od pretjeranog straha i panike, unose mir među pojedince, obitelji i društvo, te budu odgovorni u svom djelovanju, primjereno stanju ugroženosti.

U navedenom duhu vjernici se neće olako odreći **SUDJELOVANJA NA SVETOJ MISI**, jer nas u njoj uskrsli Gospodin, pobjednik nad zlom i smrću pohađa svojom riječju, hrani svojom žrtvom ljubavi i ispunja snagom uskrsnuća, osposobljuje da nosimo teškoće sadašnjeg trenutka te medicinskom osoblju i drugi-

ma koji rade u prilog bolesnika svojom duhovnom i drugom solidarnošću pomognemo nositi križ. Napose je važno da svećenici u okviru postavljenih sigurnosnih mjera traže mogućnost posvjedočiti blizinu Isusa Krista onima koji su izravno pogodjeni koronavirusom, nalaze se u karanteni ili samoizolaciji, te im po svetim sakramentima donesu utjehu vjere i okrjepu duše, imajući na pameti da im time čine najveće dobro, kako su to shvaćali mnogi sveti pastiri, spremni u svom služenju darovati i vlastiti život za spas drugih.

Ovogodišnja korizma u Godini Božje riječi popraćena je strahom od zaraze nedovoljno poznatim koronavirusom, koji je zahvatio većinu zemalja svijeta, pa i Hrvatsku.

3. travnja 2020. održat će se u svim našim župama. O biskupijskom programu tom prigodom u Staroj Gradiški i Jasenovcu, Novigradiški i Novljanski dekanat primit će naknadno obavijest. Biskupijsko hodočašće osnovnoškolske djece u Voćin, 2. svibnja 2020. ovisit će o trenutačnom stanju povezanom s koronavirusom.

KORIZMENE PROGRAME U GODINI BOŽJE RJEČI nastojat će moći ostvarivati kako je predviđeno. U nastalim okolnostima prikladno je da svaki župnik, dok sa svojim suradnicima pripravlja **KORIZMENE KATEHEZE PETKOM**, povezane s pobožnošću Križnog puta u župnoj crkvi, dostavi internetskim putem građu za **LECTIO DIVINA** s web-stranice Požeške biskupije što većem broju župljana, kako bi oni u obitelji, »kućnoj Crkvi« mogli razmatrati Božju riječ, njome se ispunjati i u njezinu svjetlu oblikovati svoju svakodnevnicu. Na taj način trenutačna nevolja i otežano suđelovanje na župnim programima u crkvi može biti prigoda za snažniju kršćansku izgradnju u našim obiteljima. S obzirom na **USKRSNE ISPOVIJEDI VJERNIKA**, neka dekani dogovore sa svećenicima način na koji će slaviti sakrament pomirenja u pojedinoj župi, nastojeći da sami oni budu zaštićeni od mogućnosti zaraze a jednak tako i pokornici. Zasigurno će trebati organizirati isповijedi u manjim skupinama vjernika, u ispojedaonicama koje na rešetkama imaju plastične folije ili neko drugo zaštitno sredstvo. O stanju ugroze koronavirusom ovisit će način na koji će moći slaviti ovogodišnje **SVETO TROĐEVNLJE I SAMU SVETKOVINU ISUSOVA USKRSNUĆA**, o čemu će na vrijeme stići upute.

Pred nama su **SLAVLJA PRVE SVETE PRIČESTI I SVETE POTVRDE**. Hoće li se ona održati u najavljenom vremenu odlučit će situacija u kojoj ćemo se tada naći, o čemu će također biti na vrijeme informirani svi župni uredi. No, što se tiče priprave kandidata za navedene svete sakramente, zacijelo će biti poteškoća s njihovim okupljanjima u župnim prostorima. Radi toga Pastoralni centar u Požegi pripravit će određeni broj temeljnih kateheza, koje će župnici moći preuzeti s web-stranice Požeške biskupije i dostaviti ih putem interneta kandidatima za svete sakramente kako bi se oni mogli kod kuće pripravljati za njihovo slavlje. Pri tom će biti važna riječ koju će od vremena do vremena župnici ili vjeroučitelji e-mailom uputiti kandidatima. Neposredno prije slavlja svetih sakramenata okupit će ih u crkvi i uputiti u događaj kojeg postaju dionici u liturgiji. U navedenom načinu priprave veliku ulogu imaju roditelji koje potičem da budu djeci obiteljski voditelji priprave za svete sakramente.

Neka nas i u sadašnjim nevoljama zagovara i za nas moli vjerna Isusova Majka te prati Božji blagoslov, koji na sve vas zazivam – uz srdačan pozdrav u Gospodinu –

vaš biskup Antun

Obveza provođenja Odredbi biskupa Hrvatske biskupske konferencije u vezi sa sprječavanjem širenja bolesti COVID-19

Poštivana i draga braćo svećenici!

U prilogu dostavljamo svim župnim uredima Požeške biskupije dokument pod naslovom Odredbe biskupa Hrvatske biskupske konferencije u vezi sa sprječavanjem širenja bolesti COVID-19, čije provođenje u cijelosti postaje obvezno 20. ožujka 2020. za sve svećenike u Požeškoj biskupiji.

1. Neka svećenici u sadašnjem izvanrednom stanju budu vjerni i ustrajni molitelji za one koji su im povjereni i za sve koji su u nevoljama te vrše svoje pastoralno poslanje u okviru trenutačnih mogućnosti. Služeći u župnoj crkvi dnevnu svetu misu bez naroda, svećenici će je prikazati na nakanu koju su unaprijed primili od vjernika, te će pronaći mogućnost da ih o tome obavijeste. Zbirne svete mise, uobičajene u pojedine dane, svećenici mogu prikazati samo ako su im za taj način slavljenja njihove nakane dali pristanak oni vjernici koji su ih za to zatražili. U skladu s Direktorijem župnici su dužni nedjeljom i zapovijedanim blagdanima prikazati svetu misu »pro populo«.

2. U trenutačnom izvanrednom pastoralnom stanju napose je važno da ne napuštimo bolesne, starije, siromašne i osamljene sugrađane. Neka svećenici pronađu mogućnost da putem telefona, elektroničnih medija ili na neki drugi siguran i dopušten način budu u kontaktu s njima te im budu ohrabrenje i jamstvo da nisu sami, pruže im snagu i utjehu svetih sakramenata pričesti i bolesničkog pomazanja, poštujući sve mјere sprječavanja zaraze. Ondje gdje svećenici poznaju susjede spomenutih osoba, zamolit će ih da kao bližnji suosjećajnom solidarnošću, povezani sa župnim Caritasom i njegovim volonterima vode o njima brigu te da odgovore na njihove potrebe u okviru župnih mogućnosti ili ih preporuče socijalnim službama.

3. Volonteri Caritasove kuhinje u Požegi, poštujući sve sigurnosne mјere s obzirom na zarazu, i dalje će nastaviti dnevno dostavljati objed onima koji si ga ne mogu sami prirediti. Pri tom će postupati prema uputama Crvenog križa i Caritasa. Njima se također povjerava da vode brigu kako bi svaki primatelj hrane od Caritasa imao potrebne lijekove i druge potrepštine, koje će im nastojati pribaviti na propisan način.

4. S obzirom na duhovnu potporu vjernicima, župnici će s vjeroučiteljima elektroničkim putem organizirati povezanost sa što većim brojem župljana, kako bi im od vremena do vremena uputili svoju pastirsку riječ i dostavili građu za lectio divina, koja će im pomoći da u obitelji ili pojedinačno mogu nastaviti s korizmenim katehezama u našoj Biskupiji prigodom Godine Božje riječi, kako je to naznačeno u Biskupovu pismu vjernicima o opasnosti koronavirusa «Budni budite i u svako doba molite» (Lk 21, 36) od 12. ožujka 2020. te kako je dogovoren na nedavnoj duhovnoj obnovi za svećenike u Požegi.

5. Jednako tako župnici će s vjeroučiteljima elektroničkim putem nastojati biti u kontaktu s kandidatima za prvu svetu pričest i svetu potvrdu te im od sljedećeg tjedna dostavljati građu za pet kateheza koju je priredio Pastoralni centar naše Biskupije i po kojima će se uz pomoć roditelja kod kuće pripravljati za navedene sakramente. Slavlje tih sakramenata bit će organizirano kad prestane izvanredno stanje po rasporedu koji će Biskupski ordinariat pravovremeno dostaviti svim župnim uredima. Vjernici će tijekom ovog vremena nastojati biti povezani sa svojom župom i biskupijom uključujući se u spomenute programe i pobožnosti putem javnih medija. Moguće im je pratiti svetu misu i iz požeške Katedrale, koja se svaki dan prenosi uživo putem interneta u 18.30 sati. Poveznica za pristup prijenosu nalazi se na internet stranici Požeške biskupije.

Povezan s vama u molitvi i u nastojanju oko vršenja pastoralnog poslanja u izvanrednim okolnostima, sve vas od srca u Gospodinu pozdravljam i blagoslivljam.

✉ Antun Škvorčević
požeški biskup

IZRAVNI PRIJENOSI SVETIH MISA I POBOŽNOSTI IZ POŽEŠKE KATEDRALE

Budući da su u skladu s Odredbama Hrvatske biskupske konferencije u svezi sa širenjem bolesti COVID-19 od 19. ožujka ove godine, a u cilju izbjegavanja širenja navedene bolesti i očuvanja zdravlja stanovništva, do daljnjega otakzane sve svete mise, pučke pobožnosti i drugi događaji vjernici će tijekom ovog vremena nastojati biti povezani sa svojom župom i biskupijom putem javnih medija.

Prema preporuci požeškog biskupa Antuna Škvorčevića od 20. ožujka vjernici imaju mogućnost putem interneta svakodnevno pratiti svetu misu iz požeške Katedrale u 18.30 sati, kojoj prethode prigodni programi i pobožnosti. Prijenos se mogu pratiti putem biskupijskog portala (<https://pozeska-biskupija.hr/>) ili Facebook stranice Požeške biskupije (<https://facebook.com/pozeska.biskupija/>), a sve dosadašnje snimke dostupne su i na ovoj poveznici: <https://pozeska-biskupija.hr/tag/prijenos/>.

KATEHETSKA GRAĐA ZA PRVOPRIČESNIKE I KRIZMANIKE

Novonastale okolnosti uzrokovane širenjem bolesti COVID-19 potaknule su promišljanje o pastoralnom djelovanju u sadašnjem trenutku. U tom smislu, imajući u vidu trenutnu ograničenu mogućnost okupljanja kandidata za prvu svetu pričest i potvrdu u crkvenim prostorima, a s ciljem da nastave svoju pripravu za primanje navedenih sakramenata, Pastoralni centar Požeške biskupije u suradnji s nekoliko vjeroučitelja i biskupijskim povjerenikom za medije vlč. Marijanom Pavelićem, priredio je određeni broj katehetskih materijala za prvopričesnike i krizmanike. Materijali su podijeljeni u pet (osnovnih) tema koje su osmišljene kroz kratki prikaz sadržaja teme i radni list – kako bi ga pripravnici bez većih poteškoća mogli riješiti u svojem domu. U određenim temama predviđeni su i prigodni video (animirani) filmovi, a za krizmanike i interaktivni kvizovi, kao dodatni katehetski sadržaj. U ovim okolnostima posebnu ulogu u pripravi za navedene sakramente imaju roditelji – prvi svjedoci vjere i prvi odgojitelji u vjeri svojoj djeci.

KATEHETSKA GRAĐA U PRIPRAVI KANDIDATA ZA PRVU SVETU PRIČEST

Pastoralni centar Požeške biskupije u suradnji s nekoliko vjeroučitelja i biskupijskim povjerenikom za medije Marijanom Pavelićem, priredio je određeni broj katehetskih materijala za prvopričesnike i krizmanike. Svi materijali mogu se pronaći na biskupijskom portalu (<https://pozeska-biskupija.hr/>) ili Facebook stranici Požeške biskupije (<https://facebook.com/pozeska.biskupija/>).

Potpuni oprost u vrijeme koronavirusa

*Svim župnim uredima
Požeške biskupije dostavljeni
su dokumenti: Dekret
Apostolske pokorničarne
o podjeljivanju posebnog
oprosta vjernicima u
sadašnjem stanju pandemije
te Bilješka Apostolske
pokorničarne o sakramenu
pomirenja u sadašnjem
stanju pandemije koje je
Apostolska pokorničarna
izdala minulog 19. ožujka. U
skladu s tim dokumentima,
biskup Antun Škvorčević
dao je naputak svećenicima
Požeške biskupije kako će se
oni provoditi. Biskup piše:*

Poštovana i draga braćo svećenici!

U izvanrednim pastoralnim okolnostima, uvjetovanim opasnošću koronavirusom te ograničenih mogućnosti našeg služenja vjernicima, dostavljam vam u prilogu dokumente Apostolske pokorničarne u Rimu koji donose odredbe i upute s obzirom na slavljenje sakramenta pomirenja i postizanje potpunog oprosta u nastaloj situaciji. Molim vas da elektroničkim ili nekim drugim dopuštenim putem upoznate vjernike u svojim župama s mogućnostima da ni u najtežem stanju koje ih može snaći ne budu lišeni duhovne pomoći Crkve koja ih kao brižna majka prati u njihovim nevoljama.

S obzirom na slučajevе velike potrebe, o kojima govori dokument o slavljenju sakramenta pomirenja, a u kojima je dopušteno podijeliti opće odrješenje vjernicima u životnoj opasnosti, u ovom trenutku na području Požeške biskupije još ne postoji stanje u kojem bi trebalo primijeniti navedenu mogućnost. Bolnički dušobrižnici pratit će situaciju zaraženih vjernika koronavirusom te će procijeniti je li potrebno za njih primijeniti opće odrješenje te će za to prethodno zatražiti dopuštenje dijecezanskog biskupa.

Dok svećenici svakodnevno slave svetu misu u župnim crkvama bez naroda, kako je to do daljnega propisano, neka prikazuju Isusovu žrtvu ljubavi za sve one koji su povjereni njihovoј pastoralnoj skrbi, napose za bolesne, teško ugrožene i medicinsko osoblje koje im požrtvovno služi. Budući da je u tabernakulima ostao određeni broj posvećenih hostija, svećenici će ih što prije konzumirati te za bolesnike čuvati manji broj novoposvećenih hostija.

Pratio nas u sadašnjim nevoljama Božji blagoslov i posebna zaštita Presvete Bogorodice, Zdravlja bolesnih. Uz srdačan pozdrav u Gospodinu.

✠ Antun Škvorčević, požeški biskup

Molitva s papom Franjom za pogodjene koronavirusom

Slijedeći poticaj pape Franje, na svetkovinu Navještenja Gospodnjeg, 25. ožujka biskup Antun Škvorčević sa suradnicima iz Biskupskega doma pohodio je crkvu sv. Lovre u Požegi i u podne predvodio molitvu. Biskup je u uvodu rekao: »Koronavirus je ujedinio svijet u strahu. Papa Franjo nas je pozvao da se danas u podne na svetkovinu Navještenja Gospodnjeg ujedinimo u molitvi i posvjedočimo pouzdanje u Boga i to molitvom Gospodnjem – Očenaš. Pridružimo se Svetom Ocu i svima koji su danas s njime molitelji po svem svijetu. Nakon toga biskup je predvodio molitvu Navještenja Gospodnjeg – »Andeo Gospodnji navijestio Mariji.« Na svršetku je zavao Božji blagoslov na sve one koji zbog zaraze koronavirusom žive sasvim posebno stanje svoga života, kao i na sve one koji im nastoje služiti, osobito medicinsko osoblje, pozavavši na trajnu molitvu i solidarnost u ovim teškim trenutcima.

IZRAZI SOLIDARNOSTI ZAGREBAČKOM NADBISKUPU PRIGODOM ZEMLJOTRESA

Prigodom zemljotresa u Zagrebu požeški biskup Antun Škvorčević uputio je zagrebačkom nadbiskupu kardinalu Josipu Bozaniću izraze blizine i solidarnosti, sljedećim riječima:

Uzoriti gospodine Kardinale!

Jutrošnji zemljotres u Zagrebu umnožio je stradanja povezana s koronavirusom, uvećao strah i nesigurnost a mnogima nanio materijalne štete, oštetio i katedralu. U ovim teškim trenutcima želim posvjedočiti svoju posebnu blizinu Vama, Vašim suradnicima, svećenicima, redovnicima i redovnicama, svim drugim vjernicima i građanima Zagreba. Čitajući i ovaj događaj očima vjere, povjeravam Božjoj Providnosti sve stradalnike da sjedinjeni s Isusovim spasonosnim trpljenjem budu ispunjeni nadom a njihove patnje smislom. Molim da im Bog udijeli snagu i mir u srcima, a u svima nama probudi suočajnu solidarnost kojom ćemo im priteći u pomoć. U bratskom zajedništvu, s osobitim poštovanjem, srdačno Vas u Gospodinu pozdravljam.

Poziv na molitvu za nastrandale u zagrebačkom potresu

Požeški biskup Antun Škvorčević uputio je svećenicima, redovnicima i redovnicama te svim pripadnicima Božjeg naroda Požeške biskupije poziv na molitvu i solidarnost povodom zemljotresa u Zagrebu i okolici. U navedenom pozivu biskup kaže:

»Poštovana i draga braćo svećenici!

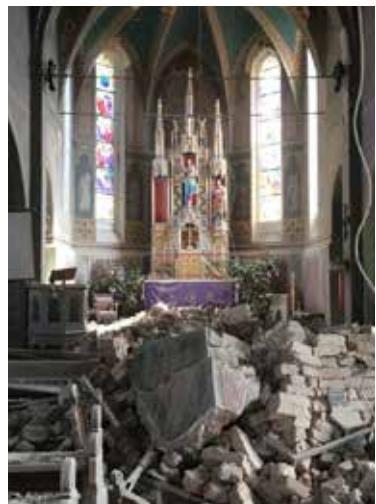
Vijest o jutrošnjem snažnom zemljotresu u Zagrebu i okolici te o nastalim materijalnim štetama, među ostalim i na katedrali i drugim sakralnim zdanjima, duboko je pogodila hrvatsku javnost. Dok smo ovih dana sve snage usmjeravali na obranu od koronavirusa, valja nam sada dijeliti brigu, iskazivati solidarnost i pružati pomoć svima koji su u Zagrebu i okolici pogodjeni novim stradanjem, napose onima koji u različitim javnim službama već djeluju na mjestima najveće štete i prema najranjivijim osobama. Uputio sam izraze svoje osobne blizine zagrebačkom nadbiskupu, kardinalu Josipu Bozaniću, svećenicima, redovnicima i redovnicama te svim drugim vjernicima i građanima Zagreba i okolice sa željom da sjedinjeni s Isusovim spasonosnim trpljenjem budu ispunjeni nadom a njihove patnje smislom, da im Bog udijeli snagu i mir u srcima, a u svima nama probudi suočajnu solidarnost kojom ćemo im priteći u pomoć.

Pozivam svećenike, redovnike i redovnice, sve pripadnike Božjeg naroda Požeške biskupije da jednakim suočajnim raspoloženjem srca upute Bogu molitvu za one koji su nastrandali u zagrebačkom zemljotresu. Neka ih svećenici uključe u Isusovu žrtvu ljubavi koju u ime spriječenih vjernika zbog koronavirusa svaki dan sami slave na oltaru svojih župnih crkava. Pored toga pozivam sve da i na druge načine u okviru mogućnosti pruže pomoć onima kojima je ona potrebna. Tako ćemo ovo korizmeno vrijeme u višestruko izvanrednim okolnostima ispuniti svjedočanstvom svoje vjerničke solidarnosti i duhovno se pripravljati za Svetu trodnevљe.

Uz pozdrav i blagoslov u Gospodinu.«, završava biskup Antun.

Bazilika Srca Isusova, Zagreb

Granešina

Čučerje

Posljedice zagrebačkog potresa u vjerskim zajednicama

Usvojstvu predsjednika Vijeća za ekumenizam i dijalog Hrvatske biskupske konferencije, požeški biskup Antun Škvorčević, nakon potresa u Zagrebu, razgovarao je s visokim predstavnicima kršćanskih i religijskih zajednica te im izrazio bratsku solidarnost i molitvenu blizinu u trenutku stradanja njihovih zdanja i vjernika te se upoznao s njihovim trenutačnim stanjem. Zagrebačko-ljubljanski mitropolit Porfirije izvjestio je biskupa o štetama koje je potres nanio sabornom hramu Gospodnjeg preobraženja na Cvjetnom trgu. Među ostalim sa svoda je u jednom dijelu pala žbuka s freskama, a nastale pukotine potrebno je istražiti jesu li statički ugrozile crkvu. Mitropolit je dodao da su sva zdanja u vlasništvu Zagrebačke eparhije u blizini spomenutog hrama pretrpjela značajnu štetu, a da je zgrada Duhovnog centra i Srpske pravoslavne opće gimnazije »Kantakuzina-Katarina Branković« na Svetom Duhu ostala neoštećena. Mitropolit i biskup složili su se da nakon sadašnjih nevolja potrebno zajednički raspraviti o problemu slavljenja svetih otajstava u situacijama zdravstvene i druge ugroze vjernika koji ne bi smjeli ostati bez mogućnosti duhovne okrjepe upravo onda kad im je ona najpotrebna.

Tajnik Saveza baptističkih crkava u Republici Hrvatskoj Željko Mraz kazao je biskupu Škvorčeviću da je njihov bogoslužni prostor u Radićevoj ulici u Zagrebu pošteđen težih oštećenja, ali je zgrada u kojoj se on nalazi iseljena te se očekuje statička procjena koja će uvjetovati njezinu daljnju uporabu. Nakon zabrane okupljanja zbog opasnosti zaraze od koronavirusa, bogoslužje se odvija on-line, a kontakti s vjernicima su otežani pa tako i s onima čiji su stanovi u centru Zagreba nastrandali od potresa. Zdanja Evangeličke crkve u Gundulićevoj ulici u Zagrebu također su oštećena, što je napose vidljivo na dijelu gdje se nalazi Dječji vrtić.

Biskup Škvorčević razgovarao je s Kotel Da-Donom, glavnim rabinom Židovske vjerske zajednice Bet Israel u Republici Hrvatskoj, koji ga je izvjestio kako je zgrada na Mažuranićevom trgu, u kojoj se nalazi i sinagoga, oštećena, a jednako tako i njegov stan te je zbog toga morao iseliti i nalazi se izvan Zagreba. Isto se dogodilo i sa židovskom Osnovnom školom Hugo Kon na Katarininu trgu u Zagrebu i Dječjim vrtićem. Rabin se nuda da će se zgrade moći obnoviti za daljnje djelovanje zajednice Bet Israel.

Glavni rabin Koordinacije židovskih općina u Republici Hrvatskoj Luciano Moše Prelević izvjestio je biskupa Škvorčevića da zgrada sjedišta Koordinacije u Palmotićevoj ulici u Zagrebu nije pretrpjela teška oštećenja, ali je trenutačno izvan uporabe. Najteže je nastrandao Židovski muzej u navedenoj zgradi od pada dimnjaka sa susjednog zdanja te su izložbeni predmeti iz njega iseljeni. Zgrada Doma za starije i nemoćne Židove ponešto je oštećena u svom gornjem dijelu, ali Dom funkcioniра te su u njega smještene starije osobe čiji su stanovi nakon potresa postali nesigurni u centru Grada i iz kojeg se nekim članovima Židovske zajednice dostavlja hrana u njihovim kućama.

Biskup Škvorčević razgovarao je i sa zagrebačkim muftijom Azizom Hasanovićem, koji ga je upoznao sa stanjem zgrade u Tomašićevoj ulici u Zagrebu, gdje je smješten Mešihat Islamske zajednice u Hrvatskoj, koja je znatno oštećena te trenutačno nije dopušteno u njoj boraviti. Zagrebačka džamija s pripadajućim zgradama Islamskog centra građena je u novije vrijeme i na njoj nema oštećenja te će muftija Hasanović u tim prostorima imati svoj privremeni ured.

Svi visoki sugovornici zahvalili su biskupu Škvorčeviću na zanimanju za njihovo stanje, za pažnju i duhovnu solidarnost koju je iskazao prema njihovim vjernicima.

Dan čišćenja pamćenja, pokore i obraćenja

U požeškoj Katedrali, 3. travnja održana je središnja proslava Dana molitve, pokore i žrtve, kajanja i obraćenja u Požeškoj biskupiji. Biskup Antun Škvorčević predvodio je molitveno-pokorničko slavlje koje je prenosila platforma web-stranice Požeške biskupije i Hrvatski katolički radio.

Povijesna stradanja

Pozdravljajući vjernike, biskup je kazao da su izvanredne okolnosti u kojima se nalazimo zbog opasnosti zaraže koronavirusom odredile da među ostalim i kao vjernici moramo ostati u svojim domovima te ne možemo sudjelovati na svetim slavlјima u crkvi. „Koliko god to stanje nije lako izdržavati, uvjeren sam da ga hrabro nosite, potpomognuti svjetlom vjere, molitvom i duhovnom povezanošću sa svojom župom i biskupijom, sa svima onima koji su vam dragi.“ Spomenuvši nemogućnost održavanja tradicionalnog pokorničko-molitvenog programa u Jasenovcu, biskup je ustvrdio da ovim slavlјem želimo odgovoriti na znak koji nam Bog šalje koronavirusom, potresom i drugim nevoljama te povezati spomen na povijesna stradanja sa sadašnjima i na taj način proslaviti u Požeškoj biskupiji Dan molitve, pokore i žrtve, kajanja i obraćenja.

Spomenuvši nemogućnost održavanja tradicionalnog pokorničko-molitvenog programa u Jasenovcu, biskup je ustvrdio da ovim slavlјem želimo odgovoriti na znak koji nam Bog šalje koronavirusom, potresom i drugim nevoljama te povezati spomen na povijesna stradanja sa sadašnjima i na taj način proslaviti u Požeškoj biskupiji Dan molitve, pokore i žrtve, kajanja i obraćenja.

slobodi prepoznajemo veličinu naših nedužnih stradalnika i iskazujemo im poštovanje.“

Pokajnički čin

Potom je uslijedio pokajnički čin u kojem je biskup zamolio Božje oproštenje za sve one koji su smislili i provodili nečovječne sustave nasilja, ubojstva i nepravde nad nedužnim ljudima tijekom krvavoga dvadesetog stoljeća, sve do nedavnoga Domovinskog rata; za one koji su svojim opredjeljenjima sebičnosti i zloče povrijedili Božju ljubav, ranili odnose s bližnjima, nespremnošću na praštanje razorili bračno i obiteljsko zajedništvo, pridonijeli podjelama u društvu, nepoštenjem nanijeli štetu u gospodarstvu, neslogom onemogućili napredak, naudili hrvatskoj slobodi; te za sve one koji se diče kršćanskim imenom i isповijedaju pripadnost Isusovoj Crkvi, a često su svojim zlim djelima potamnjeli njezinu evanđeosko poslanje ili se svojom vjerskom ravnodušnošću isključili iz

zajedništva Crkve i Isusova djela spašenja, ne poštujući ni dan Gospodnjeg.

Praštanje i pomirenje

Započinjući homiliju, biskup je kazao: „Još su uvijek duboke rane koje su tragični povijesni događaji ubojstva brojnih nedužnih ljudi na našim prostorima u vrijeme i nakon II. svjetskog rata utisnuli u memoriju hrvatskoga naroda. Navedeno stanje potrebno je liječiti, ali ne slabim lijekovima, ideoškim opijatima, nego putem evandeoskog kajanja, praštanja i pomirenja. Samo očišćena memorija čini podnošljivim nepodnošljivi povijesni teret i nevine žrtve nasilja izdiže u dostojanstvu, kao i one koji su zlo počinili i one koji ih se spominju.“ Dodao je da nam u čišćenju pamćenja može pomoći Isus Krist koji je božanskom strategijom ušao u naše kaljuže zla i ranjenosti smrću. Snagom svoje žrtve ljubavi na križu, djela Božjeg milosrđa i praštanja On – po našoj otvorenosti za Njega vjerom, kajanju, pokorom i žrtvom – može pro-

drijeti u naš duh i očistiti ga, oslobođiti ga zarobljenosti i diktata počinjenog zla, ostvariti pomirenje, unijeti mir u savjesti, među ljudi i narode.

Osvrnuo se zatim na sadašnje nevolje, uzrokovane zarazom koronavirusa koja u nama budi strah, osjećaj nevjericice i nepovjerenja. „Božja riječ nas uvjerava da i u najtežim trenutcima ostaje mogućnost spasonosnog koraka, raskajanom savješću i životom vjerom predati se u milosrdne Božje ruke, povjeriti se Njegovu praštanju kao najvećoj svemirskoj moći te u smirenosti srca oblikovati svoju svakodnevnicu, bez stresa koji stvara sadašnje stanje ugroze, ili nameće sebičnost željna uspjeha, zahtjevi društva blagostanja u kojem se lako zagubi čovjek, ranjen mnogovrsnim neuspjesima, prezren u svom siromaštvu, bolesti ili osami“, rekao je biskup Antun.

Uslijedila je velika Molitva vjernih, u kojoj su vjernici Požeške biskupije, vapeći iza svakog zaziva „oprosti nam, Gospodine“, zamolili Božje oproštenje za zlo koje su kršćani nanijeli jedni drugima, pripadnicima drugih religija, napose Židovima, za one koji su zlo činili u vrijeme totalitarnih sustava, za prezir prema određenim socijalnim skupinama, posebno siromasima. Uputili su Bogu molitvu za sve stradalnike nedavnoga potresa u Zagrebu i okolicu.

Nakon popričesne molitve biskup je predvodio Čin povjere Požeške biskupije Isusovoj Majci, a voditelji biskupijskih svetišta u Voćinu i Pleternici istovremeno su se pridružili tom činu i upalili biskupijsku zavjetnu svijeću pred njezinim likom.

Godišnjica smrti kardinala Franje Kuharića

Prigodom osamnaeste godišnjice smrti kardinala Franje Kuharića, 11. ožujka biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u požeškoj Katedrali, u zajedništvu sa svećenicima iz središnjih biskupijskih ustanova i iz gradskih župa.

Biskup je na početku kazao okupljenim vjernicima da ovim misnim slavljem u predvečerje Dana grada Požege želimo kardinalu Franju Kuhariću povjeriti živome Bogu kojemu je cijelog života služio i s tog polazišta bio vjeran hrvatskom čovjeku i svojoj Domovini. Spomenuo je da tako ispunjavamo kardinalovu želju koju je očitovao 27. rujna 1997. u propovijedi prigodom uspostave Požeške biskupije i njegova biskupskog rođenja: „Zajedno sa suposvetiteljima (...) položit ću ponovno na Tebe ruke i moliti Duha Svetoga da Te prožme svojom snagom. A onda kad mene više ne bude na ovom svijetu, u molitvi se sjećaj svoga reditelja.“ Podsetivši nazočne požeške vjernike kako nas na to na neki način obvezuje i činjenica da je kardinal Franjo bio počasni građanin grada Požege, pozvao je da u molitvu uključe još jednog počasnog građanina Požege, zagrebačkog moćnog biskupa Đuru Kokšu, sve nositelje vlasti u Požegi, njezine građane te hrvatske branitelje iz ovoga grada koji su žrtvovali svoje živote za našu slobodu. Osvrnuvši se na trenutačno stanje povezano s opasnošću koronavirusa, potaknuo je vjernike neka mole za sve koji su njime pogodeni kao i za one koji im služe.

Duhovni imunitet

U homiliji je biskup kazao kako bi o životu kardinala Franje Kuharića mogli jako puno govoriti, ali to ne bi bilo u skladu s njegovim opredjeljenjem da pozorno slušamo Božju riječ i provodimo je u život. To ima osobito značenje u Godini Božje riječi koja se odvija u Požeškoj biskupiji. Spomenuvši da ljudi u svom životu zauzimaju različite stavove, biskup je ustvrdio da smo u današnjem prvom čitanju čuli kako se prorok Jeremija usred velikih protivljenja borio za Božje pozicije u onodobnom društvu. Zauzimanje proroka Jeremije da njegovi sugrađani žive poslušnost Bogu, nije se sviđao

ondašnjim političkim vodama te oni kuju urotu protiv njega. Prorokov odgovor je molitva kojom Bogu povjerava svoju sudbinu u uvjerenju da ni u smrti, podnesenoj zbog vjernosti svojemu Stvoritelju, ne može biti gubitnik.

Biskup je upozorio kako i u navedenom evangeliju susrećemo zauzimanje stavova koji su Božji i onih koji su tome protivni. Dok Isus izdvaja dvanaestoricu učenike od drugih da bi im izložio svoj odnos prema životu, tumačeći im kako će biti osuđen na smrt i predan poganim da ga izrugaju, izbičuju i razapnu, i da će treći dan uskrasnuti, prilazi mu mati sinova Zebedejevih i moli ga da njena dva sina sjednu uz njega u njegovu kraljevstvu. Dok Isus polazi s Božijih pozicija, majka sinova Zebedejevih to čini s ljudskog stajališta. Isus nam tumači u evandelju kako On nije od takvoga svijeta, nego je Božijih polazišta koja ne idu za onim što je lakše, nego za onim što je bolje. Svjedoci smo, nastavio je, da je danas postalo najvažnije pitanje kako izbjegći koronavirus, izrazivši bojazan da to može dovesti do stanja sebičnosti ili preteranog straha koji zatvara čovjeka pred Bogom i drugim ljudima te on postane gubitnik. Ustvrdio je kako je

molitva silno važan čin kojim svoja stanja nemoći i izgubljenosti povezujemo s Bogom, živimo pouzdanje i oslonjenost na Njega, svoju sudbinu povjeravamo njemu te tako postićemo svojevrsni duhovni imunitet, postajemo duhovno jaki u osobnim i zajedničkim teškim životnim stanjima.

Božji svjedok

Biskup je istaknuo kako se kardinal Franjo dobro snalazio u svijetu Božjih pozicija, od njih živio i za njih se zauzimao. Njegova veličina je u tome što se uvijek osjećao malenim pred Bogom stvoriteljem koji ga je pozvao u život, te jednakom tako pred svakim čovjekom kao Božjom slikom. U svim životnim teškoćama znao je ostati na Božjoj strani pa i u vrijeme Domovinskog rata kad je među ostalim tumačio kako se ne smijemo osvećivati jer su osveta i mržnja čovjekova nemoć. Kardinal je bio Božji svjedok kojemu kao istinskom proroku, kako čujemo u današnjem prvom čitanju, nije ponestalo Božje besjede niti u najtežim zbivanjima novijeg hrvatskog doba, zaključio je biskup. Ustvrdio je kako nas kardinal Franjo svojim primjerm potiče da se u Godini Božje riječi cvršće opredjelimo ostvarivati smi-

Kardinal je bio Božji svjedok kojemu kao istinskom proroku, kako čujemo u današnjem prvom čitanju, nije ponestalo Božje besjede niti u najtežim zbivanjima novijeg hrvatskog doba, zaključio je biskup

sao svoga postojanja živeći vjernost Božjim pozicijama.

Na svršetku svete mise biskup je zahvalio svim sudionicima slavlja za molitvu koju su uputili Bogu za slugu Božjeg kardinala Franju Kuharića, zamolivši ga da on iz nebeske domovine prati svojom molitvom vjernike u Hrvatskoj kako bi se uvijek znali opredjeljivati za ono što je Božje. Poželio je građanima grada Požege, na čelu s gradonačelnikom Darkom Puljašićem i njegovim suradnicima, mirnu proslavu dana Grada u skladu s okolnostima u kojima se trenutno nalazimo. Osobitu zahvalnost za sudjelovanje na slavlju uputio je mladim vojnicima iz požeške vojarne koji kroz nekoliko mjeseci borave u Požegi na vojnoj obuci.

Blagdanska liturgijska slavlja u vrijeme

Usred događanja kojima ne vidimo svu dubinu dometa, kako će i gdje završiti, anđelov poziv Mariji: „Ne boj se!“ vrijedi i za nas jer se Isus Krist u svom utjelovljenju sjedinio sa svakim od nas. Poručio je vjernicima da što god im se bude događalo, po vjernosti Isusu Kristu, završit će pobjedom pa i same granice smrti pred kojima smo najnemoćniji.

Na svetkovinu Navještenja Gospodnjeg, 25. ožujka biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u kapeli sv. Josipa Biskupskega doma u Požegi, koju je uživo prenosila platforma na web-stranici Požeške biskupije. Uvodeći u misno slavlje, biskup je rekao da je svetkovina koju danas slavimo povezana s izazovnim Božjim projektom: Sin Očev odvijeka postaje čovjekom

da bi se, kako kaže Drugi vatikanski sabor, na neki način sjedinio sa svakim od nas i time našoj sudbini dao božansku dimenziju. To znači da se sjedinio i s onim koji je zaražen koronavirusom, koji trpi zbog potresa u Zagrebu i s onim koji umire. Kazao je da to Isusovo sjedinjenje s nama na poseban način slavimo u svetoj misi te je pozvao vjernike da u ovom slavlju Bogu povjere sve one koji su u ra-

Svetkovina Navještenja Gospodinova

zličitim potrebama, a osobito one koji pate zbog koronavirusa, kao i one koji im služe.

U homiliji je biskup poručio vjernicima kako zna da svi oni u svojim domovima, u nemogućnosti slobodnog kretanja, osjećaju određenu skučenost te je izrazio uvjerenje da ona nije duhovne naravi, nego samo fizička i da je u njihovim domovima onakvo duhovno raspoloženje kakvo je bilo u Marijinu kući dok se u njoj, kako nam svjedoči evanđeoski ulomak, vodio važan dijalog između Boga i čovjeka. Ustvrdio je da obećanje „bit ćete kao bog,“ koje je već na prvim stranicama Svetog pisma zмијa dala ženi ako posluša njezin zavodnički glas i prekrši Božju zapovijed, na svoj način prati čovječanstvo sve do danas. Svjedoci smo kako mnogi ljudi u našem društvu i u svijetu svojim nastojanjima da se uspnu na vrhunce postojanja očituju želju biti bogovima. Dok ljudi nastoje postati bogovima, Bog nas iznenađuje svo-

jom odlukom da postane čovjekom, ustvrdio je biskup. Kazao je da je Marija u dijaligu s Bogom razumjela tu dramu i vjerno prihvatile da se u njenom životu ostvaruje – ne njezina – nego Božja volja. Upitao je jesmo li spremni vršiti ono što smo kao Božje zakonitosti zatekli u svemiru i stvarnosti oko sebe, u gospodarstvu i politici, osobito u odnosu prema sebi samima i prema drugima jer se tu krije drama suvremenog čovječanstva koje ne uspijeva pronaći pravu mjeru čovjeka.

Na svršetku misnog slavlja biskup je rekao da usred događanja kojima ne vidimo svu dubinu dometa, kako će i gdje završiti, anđelov poziv Mariji: „Ne boj se!“ vrijedi i za nas jer se Isus Krist u svom utjelovljenju sjedinio sa svakim od nas. Poručio je vjernicima da što god im se bude događalo, po vjernosti Isusu Kristu, završit će pobjedom pa i same granice smrti pred kojima smo najnemoćniji.

Cvjetnica u Požegi

Na Nedjelu muke Gospodnje – Cvjetnicu, 5. travnja biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u požeškoj Katedrali, koje je izravno prenosila platforma na web-stranici Požeške biskupije.

Slavje je započelo na ulazu Katedrale. Pozdravljajući naznačene službenike i vjernike koji su se slavlju pridružili preko interneta, biskup je kazao kako je Gospodin dobio da ovaj Sveti tjedan slavimo u posebnim okolnostima, što nam može pomoći da nas dublje zahvati otajstvo Njegove muke i smrti te snažnije postanemo dionici Isusove patnje i uzdignuća u slavu uskrsnuća. Rekao je da se nalazimo u trnovitom stanju te istaknuo kako zna da na trnju rastu najbolje ruže, pozivajući vjernike da oni svojom sabranom vjerničkom dušom budu najljepše cvijeće u čast Isusu Kristu. Blagoslovio je palmine grane i cvijeće. Nakon što je đakon obznanio događaj Isusova svečanog ulaska u Jeruzalem iz Matejeva evanđelja, biskup je u procesiji pošao k svetištu. Navještana su liturgijska čitanja, čiji je vrhunac bio proglašen Isusove muke i smrti.

U homiliji biskup je kazao da su

nevole koje ovih dana proživljavamo usmjerile naše oči i svu pozornost na koronavirus, njegove opasnosti i posljedice u iščekivanju da sadašnje muke što prije završe te nastavimo s redovitim životom. Istaknuo je kako je osobito važno da započinjući Sveti tjedan poslušamo poziv poslanice Hebrejima: „Uprimo pogled u Početnika i Dovršitelja vjere, Isusa, koji umjesto radosti što je stajala pred njim podnese križ, prezrevši sramotu (Heb 11,2). U njem se, naime, razotkriva sva težina našeg postojanja, označena najrazličitijim nevoljama i konačno smrću, te smisao koji se postiže hodeći s Isusom tamnom stranom našega života.“

Pogledom na Raspetoga, nastavio je biskup, prepoznajemo da naše sadašnje trpljenje od koronavirusa, potresa i drugih nevolja nije znak da nas je Bog odbacio, nego znak izabranosti, sjedinjenja s umrlim na

križu, da bismo s Njime bili uzdignuti u proslavu kojoj po Njegovu naumu pripadamo. „Nedjelja Cvjetnica i cijeli Sveti tjedan pozivaju svakog kršćanina, kako nas potiče II. vatikanski sabor da, slijedeći Krista, počelo života, postanu po radostima i žrtvama svoga zvanja, po svojoj vjernoj ljubavi, svjedoci onog misterija ljubavi i smrti te pobjede nad zlom i smrću i jest u tome da se ono dogodi u nama.

koronavirusa

BISKUPOVO PISMO SVEĆENICIMA ZA VELIKI ČETVRTAK 2020.

»Ne prestajem Bogu zahvaljivati za vas« (Ef 1,16)

Poštovana i draga braćo svećenici!

1 Ove godine, zbog izvanrednih okolnosti ugroze koronavirusom, niste u mogućnosti okupiti se na Veliki četvrtak u našoj Katedrali na slavlje Mise posvete ulja. Želio bih stoga ovim Pismom posvjedočiti vam svima da „ne prestajem Bogu zahvaljivati za vas“ (Ef 1,16), izraziti vam svoju blizinu, čestitati Dan ustanove svete euharistije i svećeništva, očitovati zahvalnost za vjerno i požrtvovno služenje Božjem narodu. Naše zajedništvo ovega svetog dana neće biti „na daljinu“, jer sam uvjeren da će se svaki od vas internetskim putem rado pridružiti spomenutom slavlju u požeškoj Katedrali u 10.00 sati, te sabranim srcem zajedno s biskupom, ordinarijatskim svećenicima i svećenicima iz Župe sv. Terezije obnoviti svoja svećenička obećanja i potvrditi raspoloživost za Boga i njegov narod, koju smo očitovali prigodom svoga svećeničkog redenja. Pored toga, vjerujem da će svaki od vas, slaveći na Veliki četvrtak Misu večere Gospodnje u župnoj crkvi, obnoviti se u svijesti koliko velikom Gospodinovu daru služi u svetoj euharistiji u zajedništvu s biskupom, drugim svećenicima i Božjim narodom te povjeriti svoje služenje Onome koji je sebe predao za nas i čiju žrtvu ljubavi slavimo na oltaru.

2 Veliki četvrtak *dan je naše svećeničke radosti*, što je Gospodin ušao u naš život na tako snažan božanski način. To je *dan zahvalnosti* što nas je On prepoznao dostojnima svoga poziva, *dan ponosa* što možemo biti njegovi suradnici u naviještanju radosne vijesti, u slavljenju svetih otajstava po kojima snagom svoje ljubavi, praštanja i milosrđa zahvaća slabe i grješne ljudi. *Dan je to ispitna naše vjernosti*, kajanja za hladnoću i ravnodušnost, individualizam i sebičnost kojima smo ranili ljubav na križu, svoje vlastito dostojanstvo, svećeničku subraću i povjereni nam Božji narod. To je *dan ohrabrenja*, jer Gospodin unatoč našoj slabosti i grješnosti računa s nama, daje nam milost ustrajnosti kad nastojimo oko vlastite svećeničke izgradnje i poslanja, jača nas da možemo podnijeti sve teškoće, nerazumijevanja, promašaje i neuspjeh na našem svećeničkom putu.

Neka Veliki četvrtak bude *dan uzdizanja hvale Gospodinu* iz svakog našeg svećeničkog srca što nas on nikada ne napušta, nego nas tješi i hrabri u nevoljama i osami, bolesti i slabosti. Recimo mu danas jednostavno a iskreno s Petrom: „Gospodine, tebi je poznato da te volim!“ (Iv 21,17). Još mu dodajmo, neka računa s nama i u ovom izvanrednom trenutku odvojenosti od vjernika i osamljenosti, pa i u još težim životnim situacijama koje nas mogu snaći, jer smo se bez pridržaja posvema njemu posvetili u svetom redenju kad nas je on zagrljio, položio svoju ruku na nas i kazao: „Vi ste prijatelji moji“ (Iv 15,14). Usrdno ga zamolimo da nam ne uskrati svoga svjetla i snage na našem putu. U prilogu vam dostavljam *Molitvu za svećenike o 160. obljetnici smrti sv. Ivana Marije Vianeya, zaštitnika župnika i svećenika*, da je sami češće molite i pozovete vjernike da vam se pridruže te vam na taj način budu potpora, napose u sadašnjem trenutku izolacije.

3 Veliki četvrtak dan je u kojem se trebamo sjetiti *koliko dugujemo Isusovoj Majci*, te joj zahvaliti za ljubav kojom nas kao svoga Sina trajno privija k svome majčinskom srcu i zagovorom prati u našem poslanju. U prilogu vam dostavljam *Svećeničku molitvu Isusovoj Majci* da je danas i svaki dan uputite Presvetoj Bogorodici. *Zahvalimo danas i našim vjernicima* koji nam pomažu vjerom i molitvom da budemo ustrajemo u vjernosti Isusu Kristu, izgradujući zajedništvo njegove Crkve u našim župama. Molimo Gospodara žetve i danas neka nam *daruje novih svećeničkih zvana*, da Isusovo djelo spasenja može doprijeti do svakog čovjeka u našoj Požeškoj biskupiji i svijetu. U našoj molitvi neka danas nađu mjesto i *bolesna braća svećenici*, napose oni u najtežem stanju, da ih Gospodin krijepi i pridigne u slabosti, daruje zdravlje. A sve naše *preminule svećenike* povjerimo Božjem milosrđu, napose nedavno preminulog Marijana Goleca, čije tijelo zbog izvanrednih okolnosti još nismo mogli ispratiti na vječni počinak.

4 Kao i prethodnih godina na Veliki četvrtak želio bih vas podsjetiti

na onu braću među nama koja ove godine *slave svoje svećeničke jubileje*. Prvi je prelat Vjekoslav Marić koji se spominje 69. *obljetnice* svećeništva (ređen 1951. godine), a zatim apostolski protonotar Josip Devčić, koji upravo na ovogodišnji Uskrs, 12. travnja slavi *zlatni jubilej, 50. obljetnicu* misništva (zaređen 1970. godine). S njime je trebao biti kod slavljeničkog oltara i nedavno preminuli Marijan Golec, bebrinski i dubočački župnik. Potom slijede - 45. *obljetnica*: Stjepan Bakarić i Antun Capan (ređeni 1975. godine); 40. *obljetnica*: Josip Klarić (ređen 1980. godine); 30. *obljetnica*: Josip Bogović i Mijo Lasović (ređeni 1990. godine); 25. *obljetnica*: Robert Mokri i Milan Vidaković (ređeni 1995. godine); 20. *obljetnica*: Goran Kovačević (ređen 2000. godine); 10. *obljetnica*: Josip Marić, Marijan Pavelić i Augustin Tašić (ređeni 2010. godine). Svima im od srca čestitam godišnjicu redenja i sve preporučam vašoj bratskoj radosti i molitvenoj potpori.

5 Nakon zabrane javnih okupljanja zbog opasnosti od zaraze koronavirusom, trpimo i mi i Božji narod zbog toga što ne možemo u crkvi imati zajednička slavlja, napose na Uskrs. Upravo nam se u tim okolnostima valja podsjetiti kako je svaki svećenik „od ljudi uzet, za ljudе se postavlja u odnosu prema Bogu da prinosi darove i žrtve za grijehе“ (Heb 5,1). Vjerujemo da zna, te se u ovom teškom vremenu pouzdaje u naše požrtvovno

vršenje poslanja, primjерено mogućnostima, osobito po svakodnevnom prinošenju svete mise u crkvi za sve ljudе. U tom duhu zastupništva pred Bogom za narod, sukladno dopisu Biskupskog ordinarijata u Požegi broj 660/2020. od 1. travnja 2020. svaki će svećenik u svojoj župnoj crkvi vjerno slaviti sve obrede Svetog trojstva, i redovito dnevnu svetu misu bez naroda, sve do prestanka izvanrednih okolnosti. Svjesni Isusove opomene: „Ostanite u meni i ja u vama. (...) Uistinu, bez mene ne možete učiniti ništa“ Iv 15,4.5), u danima kada nam posebno prijeti osjećaj osame, pronađimo više vremena za sabranost pred euharistijskim Gospodinom, u molitvi i klanjanju, kajanju i zahvaljivanju, za sebe i za narod. Svoje služenje molitva Crkve za narod i s narodom vršimo i u Časoslovu, kojem trebamo dati ono mjesto koje mu svakodnevno po našoj službi pripada. Povjerimo Gospodinu naše zajedničke nemoći, strahove i nesigurnosti, osjećaje gorčine i bezznađa, uključujući i onu braću svećenike koji u Zagrebu i okolicu trpe zbog posljedica potresa, da nas on ojača, ohrađi i utješi.

Draga braćo svećenici! Sjedinjen s vama u molitvi i žrtvi, od srca vas bratski i s poštovanjem u Gospodinu pozdravljam i blagoslovljam – biskup Antun

U Požegi, 8. travnja 2020.

Misa posvete ulja u Katedrali

Biskup Antun Škvorčević predvodio je na Veliki četvrtak, 9. travnja u požeškoj Katedrali Misi posvete ulja u zajedništvu sa ordinarijatskim svećenicima i svećenicima iz Župe sv. Terezije Avilske koju je izravno prenosila platforma web-stranice Požeške biskupije.

N a početku slavlja biskup je kazao svećenicima: „Sve vas od srca pozdravljam, zajedno s drugim vjernicima koji prate ovo sveto slavlje putem interneta. Ulazimo u proslavu Svetog trodnevlja Isusove muke, smrti i uskrsnuća. Znakovito je da ono počinje našim svećeničkim okupljanjem na slavlje Posvete ulja u Katedrali, na kojem obnavljamo vjernost Isusu Kristu, Velikom svećeniku. Naš obnovljeni duh ima nemalo značenje za predvođenje slavlja Večere Gospodnje, Gospodnje muke i smrti, vazmenog bdijenja i same Nedjelje Gospodinova uskrsnuća. Za ovogodišnju proslavu Svetog trodnevlja bez sudjelovanja Božjeg naroda u našim crkvama, potrebna nam je posebna duhovna snaga, za koju molimo Gospodina. Pozivam vas, braće svećenici, da u pokajničkom činu priznamo sve svoje grijehе i propuste, slabost i nevjernosti svome pozivu i poslanju, te Gospodin svojim milosrdjem i praštanjem naše raskajano srce očisti od ranjenosti zlom, i u nama zablista sjaj njegova uskrsnuća.“

Svećeništvo – profesija ili identitet?

Na početku homilije biskup je istaknuo: „Ovogodišnji Veliki ili Sveti četvrtak slavimo u okolnostima izolacije, te danas niste svi u mogućnost fizički sudjelovati na Misi posvete ulja u našoj Katedrali, stoga sam vam za ovu prigodu uputio posebno Pismo. Vjerujem da ste ga već pročitali. Radujem se što ste se mnogi pridružili ovoj svetoj misi putem prijenosa na mreži Požeške biskupije, te i na taj način potvrđujete zajedništvo Prezbiterija požeške mjesne Crkve. Uključujem u ovo sveto slavlje sve svećenike kojima je u našoj Biskupiji povjerena određena pastoralna služba, kao i one koji su u mirovini ili na bolesničkom krevetu. Svima čestitam Dan ustanove presvete euha-

ristije i svećeništva, u koje nas je Gospodin snagom svoga Duha postavio.“

Podsetivši svećenike na poruku koju im je uputio Pismom, izrazio je želju da i danas s njima podijeli još nekoliko pitanja, misli, poticaja i ohrabrenja te je zapitao: „Je li svećeništvo moja profesija ili identitet? Profesija se može promjeniti a identitet izgubiti. Prvo može obradovati, a drugo je žalosno. Veliki četvrtak, dan ustanove i moga svećeništva prigoda je ispitati se kako vršim svoju svećeničku službu, ali još više kakav sam u svom svećeničkom identitetu. Pomažu nam u tom navještena sveta čitanja. Izaija u prvom čitanju ne opisuje svoj proročki iden-

titet nečim izvanjskim – podrijetlom, školom, imanjem, socijalnim statusom – nego onim što se zbilo Božjim zahvatom u dnu njegova bića: ‘Duh Gospodnj na meni je, jer me Gospodin pomaže’ (Iz 61,1). Tim istim riječima, čujemo u današnjem evanđelju, Isus se predstavlja svojim sugrađanima u nazaretskoj sinagogi, nastupajući javno po

prvi puta. On povezuje svoje poslanje sa stvarnošću svoga nutarnjeg pomanjanja Duhom, koje mu je dalo identitet, iznad svega onoga što su njegovi sugrađani znali i pretočili u pitanje: ‘Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin?’“ (Mk 6,3).

Kazavši kako je svaki svećenik, nakon krštenja i svete potvrde, sakramen-tom svetoga Reda u dubini njegova bića

Ovogodišnji Veliki ili Sveti četvrtak slavimo u okolnostima izolacije, te danas niste svi u mogućnost fizički sudjelovati na Misi posvete ulja u našoj Katedrali, stoga sam vam za ovu prigodu uputio posebno Pismo. Vjerujem da ste ga već pročitali. Radujem se što ste se mnogi pridružili ovoj svetoj misi putem prijenosa na mreži Požeške biskupije, te i na taj način potvrđujete zajedništvo Prezbiterija požeške mjesne Crkve.

Podsetivši da je Veliki četvrtak dan ustanove svećeništva, ali i dan provjere našeg svećeničkog identiteta, biskup je pozvao svećenike da se upitaju: »Koliko sam svjestan onoga što sam postao u svećeničkom ređenju? Kako se odnosim prema Isusu Kristu koji me izabrao i posvetio da bude po meni vidljiv? Jesam li vjeran daru što sam ga u ređenju primio? Raspirujem li milosni dar Božji koji je u meni po polaganju ruku, kako Apostol Pavao potiče Timoteja (usp. 2 Tim 1,6)?«

pomazan Duhom Svetim, biskup Antun je istaknuo da se „time dogodila njegova nutarna preobrazba, suočljen je Isusu Kristu Glavi. Njegov identitet je sam Isus Krist a poslanje utemeljeno u toj duhovnoj činjenici i u njoj ima svoju snagu. Sveta ulja koja danas posvećujemo, bit će izvanjski sakramentalni znak onoga što će Duh Sveti svojim zahvatom ostvarivati u vjerničkom biću kad budu slavili pojedine sakramente, među njima i sakrament svetoga reda.“

Napomenuo je: „Svećenikova suobličenost Isusu Kristu Glavi po sakramenu svetoga reda snagom Duha Svetoga takve je duboke naravi da II. vatikanski sabor tvrdi kako on – ponajprije u liturgijskim slavlјima, napose euharistiji – djeluje in persona Christi – u osobi Kristovoj“, izbjegavši govoriti o svećeniku kao ‘drugom Kristu’, što ne umanjuje najdublju povezanost Krista i svećenika.“ U nastavku je dodata: „Ova sakramentalna povezanost ne odnosi se na svećenikovo dostojanstvo, koje je u Crkvi utemeljeno na svetom krštenju te je svima jednako, nego na ono što Krist, sakramentalno s njime sjedinjen, ostvaruje po njegovu služenju. Svećenici nisu gospodari, nego služitelji vjere Božjeg naroda, suradnici njihove radosti, kako uvjerava sv. Pavao (usp. 2 Kor, 1, 24). Sve navedeno sadržaj je katoličke vjere o svećeniku. Stoga je on pozvan sa svom vjerničkom poniznošću omogućiti u svetim

slavlјima prepoznatljivost Krista koji navješta, slavi, krsti, snagom Duha Svetoga daje euharistijskom otajstvu učinak. Pored toga, svećenik je pozvan i u svom svakodnevnom životu očitovati kako djeluje in persona Christi, jer nije svećenik samo kad je pri oltaru. To postavlja pitanje što je s njegovim svećeničkim duhom i duhovnošću? Prvo što svaki svećenik treba učiniti svakoga dana prije nego što počne nešto raditi, jest pitati se kako stoji s njegovim duhovnim bićem, s vlastitim identitetom po sjedinjenosti s Isusom Kristom, s vršenjem onoga što ga očituje.“

Podsetivši da je Veliki četvrtak dan ustanove svećeništva, ali i dan provjere našeg svećeničkog identiteta, biskup je pozvao svećenike da se upitaju: „Koliko sam svjestan onoga što sam postao u svećeničkom ređenju? Kako se odnosim prema Isusu Kristu koji me izabrao i posvetio da bude po meni vidljiv? Jesam li vjeran daru što sam ga u ređenju primio? Raspirujem li milosni dar Božji koji je u meni po polaganju ruku, kako Apostol Pavao potiče Timoteja (usp. 2 Tim 1,6)?“ Ustvrdio je da se: „Primljeni dar Božji ražaruje po svetoj misi kad mi je ona središte dana euharistija

najbolja hrana, po ustrajnoj molitvi, vjernosti Časoslovu, kad iskreno pročišćavam svoju nutritu u svetoj ispovijedi, kad se trudim svjedočiti poniznost u odnosu prema crkvenim poglavarama, subraći i vjernicima, po nenavezanosti za materijalna dobra, osjetljivosti za najslabije u društvu – siromašne, bolesne, osamljene, obitelji s brojnom djecom, socijalno ranjenima – kad sam poput Samaritanca pun suojećanja i milosrđa.“

Obnova svećeničkih obećanja

Biskup Antun zaključio je homiliju pozivom svakom svećeniku da mu „ovaj Veliki četvrtak pročisti duh od svega onoga što mu ne dopušta da bude jedno s Isusom Kristom i što prijeći da On bude vidljiv po našem životu i djelovanju. A Isus Krist je potreban hrvatskom društvu više nego ikad. Ovisi o hrabrosti naše vjere i čistoći srca koliko će po nama biti prepoznat“. Još je kazao svećenicima: „Neka Isusova Majka, bdije nad svakim od vas i ne dopusti da potonemo u malodušje, površnost ravnodušja, duhovnu eutanaziju i pomogne da Božjom milošću budemo svećenici čista i živa srca.“ Nakon toga uslijedila je obnova svećeničkih obećanja, koja su dali prigodom svoga ređenja.

Pri svršetku misnog slavlja biskup je u uputio svećeničku Molitvu Isusovoj Majci da ih prati i pomaže u njihovom djelovanju. Zatim je čestitao jubileje onim svećenicima koji ih slave ove godine, napose 69. obljetnicu svećeništva prelatu Vjekoslavu Mariću, najstarijem svećeniku požeškog Prezbiterija, apostolskom protonotaru Josipu Devčiću, koji slavi 50. obljetnicu misništva. Također je podsjetio na nedavno preminulog svećenika Marijana Goleca koji je ove godine ušao u 50. obljetnicu misništva te je pozvao na molitvu za njegovu dušu. Na kraju je đakon Matej Siluković pročitao čestitku papi Franji za Uskrs, koju mu upućuju biskup i svećenici.

Afrički biskup Emmanuel Abbo zahvalio Požeškoj biskupiji za pomoć

Misionar u Kamerunu Karlo

Prpić, svećenik Požeške biskupije, poslao je za čitatelje »Zajedništva« izvješće o svom pastoralnom djelovanju u tamošnjoj biskupiji

Ngaoundere. U posljednje vrijeme, uz poglavarsku dužnost u sjemeništu, djeluje nekoliko godina i kao župni suradnik u mjestu Vogzom, što na domaćem jeziku ovoga dijela biskupije, koja se nalazi u središnjem dijelu Kameruna znači »kuća mira«.

Selo je to od nekih 650 stanovnika na obroncima bazaltnih stijena vulanskog porijekla, usred stoljećima netaknute prirode. Mjesto je veća filijala vojne župe Cifan. Ovaj dio zemlje je nešto sjevernije od ekvatora.

Bez električne struje

Možda bi neki iz razvijenijih krajeva svijeta rado zamijenili svoje stanje zagonetkog okoliša za ove predjele djevičanski čistoga zraka i zdrave pitke vode, no sigurno je da bi domaći puk i tekako s lakoćom zamjenio barem dio prirodnih blagodati ovoga trenutka za prednosti npr. električne struje koja je ovdje još uvijek samo dobra želja i neostvaren san. Domaći svijet preživljava iznimno tradicionalnim načinom života: trostruko zanimanje im je primitivna zemljoradnja bez mehanizacije, ribolov i obližnji kamenolom. I na duhovnoreligioznom planu podjela je otrplike trećinska: dobrim su dijelom islamizirani animisti, ima i različitih protestantskih grupa i konično jedna aktivna i dobro organizirana katolička manjina. Upravo prije godinu dana počela je gradnja jedne nove kapele za potrebe naših vjernika. Stara kapelica je podignuta usred sela zalaganjem prvih misionara u ovome kraju još davnih šezdesetih godina prošlog stoljeća, gotovo neuporabiva posljednjih godina i prijeti potpunim urušavanjem. Nedjeljna misna slavlja i slična okupljanja bila su redovito na otvorenome i to samo u sušnom polugodišnjem razdoblju. Neodrživo je stanje potaknulo na razmišljanje i prve pripremne radove za

temelje novoga kultnog zdanja. Izrazito siromašni uvjeti i gotovo nikakve finansijske mogućnosti domaćih vjernika zakočili su ubrzo dobru volju i oduševljenje manjinskih kršćana na ovome prostoru. Nije bilo izbora nego posegnuti još jednom kao i u nekim drugim sličnim prošlim okolnostima za vanjskom pomoći i širokogrudnosti stranih dobročinitelja.

Zahvala Požeškoj biskupiji

U nedjelju, 24. studenoga 2019. naš dijecezanski biskup msgr. Emmanuel Abbo je po prvi puta, kako sam reče, stupio na ovaj djelić svoje biskupije i tijekom mise blagoslovio novu kapelu posvećenu, po želji samih članova katoličke zajednice, sv. Karlu Boromejskom. Ujedno je bila prigoda da se prvi puta podijeli sakrament Sv. potvrde nekolicini naših mladih i starijih vjernika. Trosatna svečanost završila je godišnjim prinosom u novcu i plodovima zemlje (»desetina«) za potrebe zajednice, koji se na ovdašnjim župama obično naziva »žetveni darovi« - ili službenije »Thanksgiving day«. Potkraj i prije konačnog blagoslova msgr. Emmanuel je pred domaćinima i nekolicini uzvanika uglavnom iz obližnje vojne baze, zahvalio svima koji su se založili za ostvarenje ovoga

fizički skromnoga djela, ali na slavu Božju i duhovne potrebe najbližih. Naš biskup je zatražio da prenesem riječi zahvale Požeškoj biskupiji i njenom pastiru msgr. Antunu Škvorčeviću za novčanu pomoći i moralnu potporu ne gubivši iz vida i druge sudionike u izgradnji, svećenike, župnika i nekoliko vjernika iz grada Požege. Usput je pred nazočnima spomenuo i neke druge projekte u mjesnoj crkvi Ngaoundere koji ostaju spomen pomoći i podrške »sestrinske hrvatske Požeške biskupije«. Kao primjer završetak jedne impozantne župne crkve sv. Petra na rubovima gradića Gada-Mabangi, koja bi trebala biti posvećena krajem lipnja 2020. godine, vjernici Požeške biskupije pomažu njezinu izgradnju već tri godine te se raduju skorom završetku.

Crkva u Vogzomu izgleda jednostavno, prostorno je duga 13 i široka 8 m, uz proširenje za zbor i sakristiju. Na solidnim je temeljima i dobrih nosača za ove klimatske i druge uvjete. Vjerujem da će korisno poslužiti

Biskup Abbo uputio je 1. studenog 2019. požeškom biskupu Antunu posebno pismo kojim mu je izrazio duboku zahvalnost za zadnju ratu pomoći Požeške biskupije od 10.500,00 € kako bi se završila izgradnja župne crkve sv. Petra u Gada Mabangi te za 1500 misnih intencija u iznosu od 10.060,00 €, doprinos s kojim svećenici biskupije Ngaoundere u Kamerunu pokrivaju svoje osnovne životne potrebe tijekom nekoliko mjeseci. Na spomenuti način Požeška biskupija prati djelovanje svoga svećenika Karla Prpića u navedenoj afričkoj zemlji te živi zajedništvo misijskog poslanja opće Crkve.

idućim naraštajima. Sada upravo lokalna katolička zajednica broji oko 250 duša. »Mirni kutak« Vogzom je konačno dobio svoju oazicu molitve i klanjanja. Za gotovo 20 tisuća eura. Negdje bi ova svota novca izazvala sumnje i podozrivost, ali u ovdašnjem rasporedu snaga to je trajna i nesumnjava vrijednost.

Korizmeni duhovni programi u Požegi

Duhovna obnova svećenika i đakona

U Požegi je 16. ožujka održana korizmena duhovna obnova svećenika i đakona Požeške biskupije u Dvorani sv. Terezije Avilske. Biskup Antun Škvorčević podsjetio je da se nalazimo u izvanrednim okolnostima opasnosti od širenja koronavirusa.

Naglasio je potrebu provođenja mjera koje državna tijela određuju u borbi protiv zaraze, ali i obvezu da svećenici i u takvim specifičnim uvjetima vrše svoje pastoralno poslanje za spasenje duša koje su im povjerene po načelu »salus animarum suprema lex – spasenje duša, najviši zakon«. Istaknuo je kako nas kratko čitanje iz Knjige mudrosti uvedi u pravo raspoloženje korizmene duhovne obnove s tvrdnjom da je Bog milostiv i kroz prste gleda na grijehu ljudima, ne da bi ustrajali u svom grješnom stanju, nego da bi se obratili i pokajali za grijehu. Spomenuo je kako se ova korizmena duhovna obnova odvija u Godini Božje riječi, o šezdesetoj obljetnici smrti bl. Alojzija Stepinca te je njezina tema »Božja riječ u svećeničkom životu i navještaju po uzoru bl. Alojziju Stepincu«. Duhovnu obnovu trebao je predvoditi biskup Ratko Perić iz Mostara. No, zbog njegove spriječenosti nastalim okolnostima s koronavirusom, njegovовор izložio je biskup Antun.

Razumjeti Pismo

Biskup Ratko je najprije obrazložio zašto je papa Franjo Treću nedjelju kroz godinu proglašio Nedjeljom Božje riječi. Spomenuo je kako mu je draga što je u Požeškoj biskupiji cijela ova godina proglašena Godinom Božje riječi. Protumačio je zatim što je zapravo učinio uskrslji Gospodin Isus kad je učenicima na putu u Emaus »otvorio

pamet da razumiju Pisma.« Pomogao im je razumjeti, iznutra shvatiti četiri božanske istine koje su im dotad bile neshvatljive. Prva istina odnosi se na Isusovo raspeće: svaki čovjek ima svoj križ i vlastito raspeće, a u križu je ljubav – smisao života. Druga istina odnosi se na Isusovo uskrsnuće: raspeti i umrli Krist nije ostao u grobu, nego je uskrsnuo, njegovo je uskrsnuće od mrtvih fizička i metafizička stvarnost, uskrsli Krist će nam suditi na Božjem sudu. Silazak Duha Svetoga je treća istina: na Isusovim učenicima će se ispuniti Očevo obećanje da će im poslati Duha Svetoga i da će u snazi toga Duha biti Isusovi svjedoci do kraja svijeta. I konačno, četvrta istina se odnosi na poslanje navještanja evanđelja: učenici će primiti kao zadaću radosnu vijest koju su slušali i zapamtili, prenositi ju

Biskup je istaknuo kako se i u sadašnjem okolnostima svećenici trebaju kloniti samovolje te ono što se odnosi na pitanja crkvenog života, napose liturgijskog, provoditi u eklezijalnom duhu prema crkvenim odredbama, ne dokidajući pastoralne obveze, nego ih prilagođujući nastalim uvjetima.

čeri subotom ili kojim drugim danom budu »biblijске večeri« na kojima će jedni s drugima razmjenjivati i razumijevati nedjeljnju poruku, da Godinu Božje riječi iskoriste kao prigodu za »cjelovito čitanje Biblije« i konačno posvete veću pozornost »slušanju i čitanju dobrih homiletičara«.

U drugom dijelu programa pod naslovom »Eklezijalnost u svećeničkom poslanju – Aktualna pastoralna pitanja« biskup Antun se osvrnuo na određene pastoralne izazove koje je pokrenula situacija s koronavirusom te je obrazložio neke stavove iz svoga Pisma vjernicima o opasnosti koronavirusa »Budni budite i u svako doba molite« (Lk 21, 36). Istaknuo je kako se i u sadašnjim okolnostima svećenici trebaju kloniti samovolje te ono što se odnosi na pitanja crkvenog života, napose liturgijskog, provoditi u eklezijalnom duhu prema crkvenim odredbama, ne dokidajući pastoralne obveze, nego ih prilagođujući nastalim uvjetima. Robert Kupčak, predstojnik Katehetskog ureda i voditelj Pastoralnog centra Biskupije, obavijestio je svećenike da će skupina vjero-ucitelja izraditi određeni broj temeljnih kateheza u pripravi kandidata za Prvu pričest i Krizmu, a Marijan Pavelić, povjerenik za medije, objasnio je tehničke pojedinosti oko digitalnog preuzimanja spomenutih kateheza.

U trećem dijelu programa sudionici duhovne obnove uputili su se u Katedralu na slavlje pokorničkog bogoslužja s prigodom za osobnu ispovijed, koje je predvodio Krunoslav Siroglavić, tijekom kojeg je za ispit savjesti upotrijebio tekst što ga je za tu prigodu sastavio biskup Ratko Perić. Program je zaključen pobožnošću Križnoga puta i molitvom za bolesne i preminule svećenike.

Tribina u Godini Božje riječi

Na prvoj tribini gostovao je profesor Taras Barščevski s Katedre Svetog pisma Novog zavjeta Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu s temom »Sveto pismo i Crkva – Božja riječ u Svetom pismu«. Nakon molitve prisutne je pozdravio biskup Antun Škvorčević istaknuvši kako nije najvažnije ono čega čemo se ove korizme odreći i što mi kanimo napraviti, nego naša šansa u onome što Bog želi i može s nama ostvariti. Pozvao ih je da ove korizme ne budu oni koji trajno drugima nešto govore, nego da se u Godini Božje riječi vježbaju slušati prvenstveno Boga i njegovu riječ kako bi od nje živjeli. Zahvalio im je što su dolaskom na ovu korizmenu tribinu posvjedočili kako žele biti slušatelji. Potom je moderator tribine Ivan Bedeničić, ravnatelj požeške Katoličke gimnazije, ukratko predstavio predavača.

Kritičko čitanje

Profesor Barščevski je u svom izlaganju ponajprije istaknuo leksičku razliku između govornih istoznačnika »Svetog pisma« i »Riječi Božje« te dajući primjere terorističkih napada potaknutih svetim tekstovima koji su čitani fundamentalistički, ukazao na iznimnu važnost kritičkog čitanja Svetog pisma. Spomenuo je kako je kritičko čitanje sposobno razlikovati između »Svetog pisma« i »Božje riječi« te osobito ne poistovjetiti bilo koju »rijec Božje s »Božjom riječju« u njegovoj cijelini. Pojasnio je kako je kritičko čitanje oblik jezične analize koja propituje postavljene tvrdnje, potporne točke te moguće protuargumente čiji je sastavni dio sposobnost reinterpretacije i rekonstrukcije radi bolje jasnoće i čitljivosti pročitanog sadržaja. Predavač je potom, usporedivši Bibliju sa šumom, a čitanje Biblije šetnjom kroz nju, kazao koliko je pristupanje Svetom pismu, osobito njegovu čitanju i proučavanju, složen posao kojem se uvijek treba pristupati s velikom pozornošću i strahopštovanjem uključivši sva svoja čula i iskustvo kako bi činili prave korake i na ispravan način

čitali ono što je u Svetom pismu zapisano. Predstavio je potom tri temeljna aspekta Biblije. – Prvo, Biblija je komplikacija i kao takva se ne trudi izbrisati razlike, nedosljednosti pa čak i kontradikcije između različitih tekstova. Drugo, Biblija korigira samu sebe, aktualizira se i cijelo vrijeme osvremenjuje. U tom smislu, proces ispravljanja i tumačenja započinje već u samom tekstu. I na koncu treće, biblijske knjige imaju neku nakanu, zato što, zahvaljujući njihovim različitostima, no i nadilazeći ih, one idu prema određenom cilju. – Dajući konkretne primjere svetopisamskih tekstova, zatim je pojasnio sva tri navedena aspekta.

Zaključujući svoje izlaganje, prof. Barščevski rekao je kako Sveti pismo, u svojim različitostima, obvezuje svog čitatelja držati distancu prema tekstu kako bi isti mogao usporediti različite likove i ideje koje ono sadrži i suprotstavlja, ustvrdivši kako je istina uvijek iznad djelomičnih prikaza. Osim toga, trajna revizija koja osuvremeniće drevne predaje i prilagođava ih novim situacijama još je jedan način kako zadržati pažnju čitatelju, koji mora stati aktivan i žustar. Istaknuo je kako je istinu uvijek potrebno produbljivati, aktualizirati, izražavati novim terminima i na nove načine uzimajući u obzir nove okolnosti, ukoliko želimo da »Riječ Božja« ima utjecaj na našu sadašnjost. – Istina nije u »slovu« teksta nego u razumnom, kritičkom činu čitanja koji nastavlja, osobito unutar zajednice vjernika, nastojanja osvremenjivanja započeta još u Svetom pismu. Na kraju, Biblija nam otkriva horizonte i gleda u budućnost, prema zemlji koju je potrebno primiti kao dar i ujedno je osvojiti, prema gradu kojega je potrebno sagraditi ili obnoviti, te prema dolasku ili povratku Spasitelja koji će pomiriti proturječja ovoga svijeta, zaključio je.

»Tko ima uši, neka čuje«

Biskup Škvorčević se zahvalio predavaču te potom u zaključnoj riječi, osvrćući se na razlikovanje između Božje riječi i Svetog pisma o kojoj je prof.

UDvorani sv. Terezije Avilske u Požegi, 5. ožujka održana je prva korizmena tribina četvrtkom, koje u Godini Božje riječi za cilj imaju predstaviti Sveti pismo u njegovu višestrukom značenju: vjerskom, književnom, kulturnom, umjetničkom, odgojnom i drugom, kako bi se na taj način potaknulo sudionike na zauzetije drugovanje s Božjom riječju. Nažalost, zbog novonastale situacije zbog korona virusa ostale tribine se nisu održale.

Barščevski govorio u svom izlaganju, ustvrdio kako ga posebno pogoda tvrdnja sv. Ivana u evandelju: »U početku bijaše Riječ«, kao i izazovnim riječima kojima je Isus završavao svoje govorе u evangelijima: »Tko ima uši, neka čuje«. Što znači, prije nego li je Božja riječ bila zapisana postoji iskustvo Božje riječi, iskustvo Boga koji je govorio i čovjek ga čuo i razumio, pojasnio je biskup. Naglasio je da je Sveti pismo podatak ljudskog nastojanja. Čovjek mora promišljati o svom podrijetlu i o konačnoj svrsi svoga postojanja, potaknut Bogom koji ga nije prepustio samome sebi, nego mu na različite načine objavljivao svoj naum o svrsi i smislu njegova postojanja. Podsetio je na važnost tradicije, utemeljene na iskustvu slušanja, razumijevanja i života u skladu s Božjom riječju u različitim povjesnim okolnostima, koje su nam ostavili naraštaji prije nas, na pose kršćani tijekom dvije tisućletne povijesti Crkve. Božja riječ ne pokreće tek naš um, nego prodire u dubinu našeg bića, u kojoj se susrećemo s Bogom i proživiljavamo iskustvo njegove blizine i u njoj dohvaćamo Božju istinu o nama, ustvrdio je biskup. Pripomenuo je kako tradicija postoji prije Pisma, ali i nakon Pisma. Prije Pisma tradicija je iskustvo susreta s Bogom po njegovoj riječi, a nakon Pisma, nastaje tradicija kao iskustvo Božje riječi koje su ljudi snagom i svjetлом Duha Svetoga usvajali i od koje su živjeli. Sveti pismo i tradicija dva su nerazdvojna izvora objave, Božje poruke ljudskog spaseњa, ustvrdio je. Sveti pismo odvojeno od tradicije, života po njem, ostaje mrtvo slovo. Stoga je sudionicima tribine poručio kako je vrlo važno da razumiju kako je Sveti pismo knjiga Crkve te

da se ove korizme, dok se budu trudili osobno ga čitati, još više nastoje biti dionici navještaja Božje riječi okupljenima na liturgijskim slavlјima, u zajednici u kojoj ona postaje život i gdje je nismo čuli samo uhom, nego i srcem u kojem nas Duh sveti iznutra poučava o njezinu istinitosti, pokreće na prihvaćanje i život po njoj. Izrazio je uvjerenje kako su u tom smislu i sudjelovanjem na ovoj tribini otvorili prostore svoga duha Božjoj riječi, da ona u njima odjekne, da ih prosvijetli, obdari i zahvati u svjetlu Isusove tvrdnje da »ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta«. Ne živi čovjek od Svetog pisma ukoliko ono ostaje mrtvo slovo, nego od Svetog pisma ukoliko ono postaje živa riječ po Duhu koji prosvjetljuje, pokreće i omogućuje da je pretvorimo u život, zaključio je biskup.

Ne živi čovjek od Svetog pisma ukoliko ono ostaje mrtvo slovo, nego od Svetog pisma ukoliko ono postaje živa riječ po Duhu koji prosvjetljuje, pokreće i omogućuje da je pretvorimo u život, zaključio je biskup.

Duhovna obnova redovnica

Korizmena duhovna obnova za redovnice koje djeluju na području Požeške biskupije održana je u subotu, 14. ožujka u Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požegi. Nakon molitve Trećeg časa, prisutne redovnice pozdravio je biskup Antun Škvorčević, zaželjevši im dobrodošlicu na korizmeni susret koji nazivamo duhovnom obnovom.

Pozdravio je fra Daniela Pataftu s Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, zahvalivši mu što je prihvatio predvodenje duhovne obnove. Također je zahvalio fra Miljanu Krišti, biskupijskom povjereniku za osobe posvećenog života, za sve ono što je u suradnji s Pastoralnim centrom učinio u organizaciji obnove. Kazao je kako se ovih dana u Hrvatskoj i svijetu govori mnogo o čovjeku s polazišta širenja koronavirusa te je ustvrdio da je u ovoj korizmi, u Godini Božje riječi, potrebno o nama najprije razmišljati i govoriti s polazišta Božje riječi jer nam ona najbolje pomaže da se snađemo u sadašnjim okolnostima svoga osobnog, društvenog i crkvenog života.

Strpljivost i istragnost

Podsjetivši kako u korizmenom liturgijskom lekcionaru susrećemo jaka biblijska citanja iz kojih progovara snažna Božja riječ, biskup je pozvao sestre redovnice da pred tom riječju svakoga dana u svojim srcima stvaraju određenu mekanost, osjetljivost i poučljivost za različite dimenzije Božje riječi i na taj način izbjegnu opasnost da se ona odbije o tvrdoču našeg uma i srca. Re-

kao je kako je još pod dojmom izazovnog prizora opisanog u evanđeoskom ulomku na misnom slavlju prigodom obljetnice smrti kardinala Franje Kuharića minule srijede. Dok je Isus na putu u Jeruzalem, iz mnoštva koje ga je pratilo, izdvojio dvanaestoricu svojih najbližih učenika da im otvoreno kaže kako ga ondje čeka muka, smrt i uskrsnuće, pristupila mu je majka sинаova Zebedejevih i u svojoj majčinskoj iskrenosti zatražila od njega da njezina dva sina postavi sebi zdesna i slijeva u Božjem kraljevstvu. Naglasio je kako je izazovna činjenica da Isus, koji je inače rado ispunjavao molbe mnogih ljudi, osobito ženâ, ovoga puta nije uslišio molbu ove majke, odgovorivši joj da ne zna što ište. Biskup je kazao redovnicama da je Gospodin Isus na ovoj duhovnoj obnovi i njih izdvojio da im u intimnosti srca povjeri kako je jedini način kojim će zavrijediti uskrsnuće i slavu u Božjem kraljevstvu da budu spremne s Njime trpjeti i biti razapete, kako je govorio sv. Pavao. Poželio je da im na duhovnoj obnovi poraste oduševljenje za takvog Isusa Krista te da u svemu onome čime se u životu muče prepoznaju križeve po kojima se dospijeva u slavu uskrsnuća. Na-

pomenuvši kako sljedećeg tjedna slavimo svetkovinu sv. Josipa, sveca koji u mnogim samostanima ima počasno mjesto jer sestrama redovnicama uslišava njihove molbe, biskup ih je potaknuo da od sv. Josipa mole strpljivost i istragnost u nošenju životnih križeva koji će ih dovesti do uskrsne proslave.

Poziv svetosti

Potom je voditelj obnove fra Daniel održao razmatranje na temu »Redovnički poziv i poslanje u svjetlu Božje riječi« u kojem je, među ostalim, podsjetio kako su osobe posvećenog života pozvane vršiti evanđeoske savjete nasljeđujući Isusa Krista – poniznog, poslušnog i siromašnog – o kojemu nam na poseban način govoriti Sveti pismo. Kako bi se Krista naslijedovalo, mora ga se dobro upoznati, ustvrdio je dodavši da se u današnjem svijetu događa svojevrsna »inflacija riječi« – svatko svašta piše i govoriti – te je u tom okruženju puno teže osluškivati i čuti što mi Bog govoriti. Upravo zato nam zapisana Božja riječ u Svetom pismu pomaže otkrivati Krista kojega su se oduševljivali naslijedovati toliki naraštaji kroz povijest i ostvarili poziv svetosti na koji smo po krštenju

Biskup je kazao redovnicama kako je jedini način kojim će zavrijediti uskrsnuće i slavu u Božjem kraljevstvu da budu spremne s Njime trpjeti i biti razapete, kako je govorio sv. Pavao

svi pozvani. Fra Daniel je također podsjetio kako je uz temeljni poziv svetosti uz redovništvo vezan poziv služenja u čemu je opet prvi i najbolji primjer dao Sin Božji. Kazao je kako se redovnički poziv ostvaruje služenjem u svakodnevici, a da bi se to uspjelo ostvarivati, svakodnevici je potrebno oblikovati po Božjoj riječi. Razlažući tri evanđeoska savjeta i povezujući ih sa životom Isusa Krista kroz određene novozavjetne tekstove, voditelj obnove Patafta zaključio je tvrdnjom kako je upravo vrijeme korizme povlašteno vrijeme da otvoreni i poučljivi naspram Božje riječi, propitamo sebe i trajno se vježbamo u naslijedovanju Isusa Krista. Duhovna obnova završila je pokorničkim bogoslužjem te euharistijskim klanjanjem.

Duhovna obnova vjeroučitelja

U organizaciji Katehetskog ureda u Požegi je 7. ožujka održana korizmena duhovna obnova za vjeroučitelje laike i odgojiteljice u vjeri Požeške biskupije. Voditelj duhovne obnove bio je Jakov Rađa, profesor na Katedri fundamentalne teologije Katoličkog bogoslovnog Sveučilišta u Zagrebu.

Program je započeo u Dvorani sv. Terezije Avilske gdje je nakon zaziva Duha Svetoga prisutne vjeroučitelje i odgojiteljice u vjeri pozdravio Robert Kupčak, predstojnik Katehetskog ureda te im predstavio voditelja duhovne obnove.

Post, molitva i milostinja

Svoj nagovor naslovljen »Božja riječ u vjeroučiteljskom/odgojiteljskom poslaniu« profesor Rada započeo je izvještajem o Isusovoj kušnji u pustinji, zapisanom u Matejevu evanđelju, kako bi, temeljeći se na njemu, vjeroučiteljima i odgojiteljicama u vjeri aktualizirao tri kušnje odnosno tri izazova s kojima se vjernik svakodnevno susreće i bori te predlažući moguće lijekove za te kušnje. Kazao je kako je prva kušnja povezana s čovjekovom potrebom da stvarnost oko sebe podređuje svojim očekivanjima, gdje mu ništa ne smije smetati ili biti neprihvatljivo. Isus na ovu kušnju odgovara tvrdnjom da riječ Božja, odnos s Bogom treba biti ono od čega čovjek živi, a jedno od sredstava za postizanje toga odnosa je post. On

je preduvjet da se čovjek odrekne jednoga užitka kako bi napravio prostor koji će ispuniti nečim boljim i dugotrajnjim, pojasnio je voditelj duhovne obnove. Druga kušnja je povezana s čovjekovim nastojanjem da se fokusira na određene planove i ideje kojima je voljan podložiti sve i kojima nastoji čak »prisiliti« Boga da »radi« za njega. Radi se o ropstvu vlastitim očekivanjima koje i sam Bog treba blagosloviti. Lijek za ovu kušnju je molitva. Ona čovjeku pruža mogućnost da uđe u Božji plan, da ne moli samo za neke svoje sebične potrebe, nego da ih se oslobodi i dopusti Bogu da mu On pokaže svoj put koji treba slijediti. Na koncu, treća kušnja dolazi u želji da drugog čovjeka gledamo »s visokom«, da tražimo rješenja uz pomoć vlasti, moći i sredstava koja se čine boljima, iako nisu dugoročna. Ipak, čini se da su za velike stvari po-

trebna mala sredstva, kazao je profesor Rađa, tvrdeći da za najvažniji događaj u ljudskoj povijesti nije bilo potrebno ništa, čak ni da pravda bude zadovoljena. Ništa osim povjerenja u Boga. Pojasnio je – Isus traži da se jedino Bogu klanja i služi jer On jedini ne zarobljava, nego daje slobodu. Tu napast se najbolje lijeći milostinjom. Duhovna i materijalna djela ljubavi traže od vjernika da izgubi nešto, da se osloboди nečega, kako bi zadobio drugo dobro koje mu ne može biti oduzeto. To su tri škole ljubavi i povjerenja u Boga: post, molitva i milostinja – koje nam donosi korizma, zaključio je.

Božje izabranje

Usljedilo je zatim pokorničko bogoslužje i prigoda za svetu isповijed u crkvi sv. Lovre te misno slavlje koje je predvodio biskup Antun Škvorčević. U homiliji

Biskup je sudionicima slavlja poželio da Božja riječ, koja im je naviještena, bude svjetiljka njihovoj nozi te mognu koračati prema uvijek novim Božjim mogućnostima, prema novim opredjeljenjima i životnim koracima.

biskup je kazao kako postoji opasnost da nam Božja riječ, koja uvijek želi biti pokretač da se opredijelimo za ono što je Božje, na koncu dojadi, osobito ako je zahtjevana kao u današnjim mišnim čitanjima. Kazao je kako Mojsije u ulomku prvog čitanja iz Knjige ponovljenog zakona svojim sunarodnjacima prenosi Božje naredbe i zapovijedi, a Isus u evandeoskom ulomku svojim »Ja vam kažem« kao da nameće ljudima teški teret. Naglasio je da Bog nije neki diktator koji od nas ljudi samo nešto traži i stalno nešto naređuje. On je Bog slobode koji je sve poduzeo da njegov narod ne ostane živjeti u zatočeništvu, već da bude narod slobode te ga je pod Mojsijevim vodstvom izveo iz egipatskog ropstva. Ustvrđio je da Božje izabranje nije nešto površno i kratkotrajno, nego stvarnost koja traje vječno te je naglasio da se ono ne tiče samo starozavjetnog Božjeg naroda, nego i pripadnika svih drugih naroda na zemlji, uključujući i nas danas. On nas je iz ljubavi izabrao u Sinu svome Isusu Kristu, koji je sebe položio za nas do kraja, do u smrt, kako nas uvjerao apostol Pavao u poslanici Efežanima. Biskup je pozvao sudionike slavlja da pred tim Božjim djelom ne ostanu ravnodušni, nego mu zahvale što ih je izabrao i zamole ga da im pomogne kako bi uvijek ostali vjerni tom izabranju.

Biskup je sudionicima slavlja poželio da Božja riječ, koja im je naviještena, bude svjetiljka njihovoj nozi, kako kličemo u biskupijskom geslu Godine Božje riječi, te mognu koračati prema uvijek novim Božjim mogućnostima, prema novim opredjeljenjima i životnim koracima. Zamolio je da sva njihova nastojanja prati Isusova Majka za koju evangelist kaže da je pozorno slušala Božju riječ, o njoj razmišljala u svom srcu da bi je mogla što bolje vršiti i od nje živjeti.

Susret primatelja stipendija

U organizaciji Zaklade Požeške biskupije za pomoć učenicima i studenima, u Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskega doma u Požegi održan je 14. ožujka korizmeni susret primatelja stipendija u školskoj godini 2019./2020.

Duhovna disciplina

Nakon molitve i pučke pjesme »Ja se kajem«, koju su poveli članovi Klape sv. Lovre biskup je rekao kako je u tu pjesmu hrvatski čovjek utisnuo svoju čežnju za blizinom Bogu koju mu prijeći njegova sebičnost i grješnost. Osama nije prirodno čovjekovo stanje, on je stvoren da živi blizinu s drugim i da ga ta blizina ispunja, naglasio je biskup. Kazao je stipendistima i njihovim roditeljima da u korizmenom vremenu nastoje oko iskrenog pokajanja i ispovijedi te isključe iz sebe sve ono što stvara daljinu između njih i Boga, njih i bližnjega. Zapitavši nazočne stipendiste čime se bave, biskup ih je pozvao na vježbanje samih sebi u disciplini ponajprije s obzirom na učenje. Ustvrdio je da samo ona osoba koja je disciplinirana prema samoj sebi, prema radu i životu, može uspeti u postizanju određenog cilja. Potaknuo je stipendiste da obzirom na studij ne dopuste da postanu raspušteni ljudi. Pored toga naglasio je važnost duhovne discipliniranosti bez koje lako mogu postati prazni ljudi, ostati na površini života. Pozvao ih je da se izgrađuju i rastu na duhovnoj razini kako bi mogli živjeti svoj puni identitet.

Spomenuvši evandeoski ulomak o Isusovu odlasku u pustinju gdje je četrdeset dana postio i molio, nakon čega mu je pristupio davao i napastovao ga, biskup je podsjetio kako je Gospodin odbio njegove ponude i pobijedio ga. Upozorio je na naše ljudske porive koje napasnik koristi kako bi nas navukao na to da postanemo

njihovi robovi, da se opredijelimo za ono što je sebično i kratkoročno. Kazao je kako je čovjek Božji projekt te da u našem duhu postoji mjerilo koje nazivamo savjest i koje nam kaže što trebamo činiti da bismo bili u skladu s Božjim naumom o nama. Dodao je da smo mi darovana bića te da nam iskustvo kaže da kad živimo darovanost za drugoga, postajemo ispunjeni, sretna bića. Na prvom mjestu valja živjeti svoju darovanost Bogu a potom bližnjemu.

Zdravlje duha

Biskup je potom istaknuo kako Isus u spomenutom evandeoskom ulomku odgovara Zlome da čovjek ne živi

samo o kruhu, nego o svakoj Božjoj riječi i time podsjeća da on nije samo biće želuca, nego ponajprije biće duha te je vrlo važno pitanje čime ga hrani. Ustvrdio je da nam nutricionisti tumače koja je hrana zdrava za naše tijelo te je preporučaju za jelo, istaknuvši kako je još važnije duhovno nutricionističko pitanje, što je zdravo za naš duh i time se hraniti. Isus nas uvjerava da je Božja riječ najzdravija duhovna hrana, potom molitva i post, povezanost s Njime po svetim sakramentima. Biskup je pozvao mlade stipendiste da se duhovno ne zapuste, isprazne ili otruju pogubnom literaturom, da ne budu zavedeni medijskim, napose internetskim negativnim sadržajima, da ne dopuste prevaru droge ili drugih ovisnosti, nego svakodnevno ispunjeni u svom duhu Božjom blizinom, po duhovnim sredstvima žive istinsku slobodu i budu veliki ljudi. Spomenuvši kako nas i aktualni koronavirus

podsjeća na prolaznost, biskup je istaknuo kako je svrha našeg postojanja ovdje na zemlji biti najčvršće povezani s Onim koji nas je pozvao na zemaljsku dionicu postojanja od rođenja do smrti te da sjedinjeni s njime budemo pobjednici na onoj granici koju je Isus raskinuo svojom smrću i uskrsnućem. Biskup je rekao nazočnim stipendistima da ih je pozvao na ovaj korizmeni susret kako bi im posvjedočio da postoji njihovo suputništvo koje nije samo materijalne naravi kao što je pružanje stipendija za njihove potrebe, nego se ostvaruje i kao duhovno zajedništvo. Poručio im je da nisu sami na svom putu, nego su po primanju stipendija postali povezani s Biskupijom i s mnogima koji ih sa spomenutih Isusovih polazišta prate i pomažu. Istaknuo je kako nam je takvo suputništvo izvjere silno potrebno te da moramo biti jedni drugima zahvalni na tome. Izrazio je radost što u Požeškoj biskupiji postoje mlađi ljudi koji njeguju ljepotu Božje blizine u svom životu i s kojima osobno može biti u suputništvu. Na koncu je zahvalio stipendistima i njihovim roditeljima na dolasku, a posebno pjevačima Klape sv. Lovre za predvođenje pjevanja.

Nazočnima se potom obratio Ivan Popić, ravnatelj Caritasa i voditelj Zaklade, pojasnivši im određena pitanja njezina funkcioniranja. Među ostatim zanimalo se za njihove studijske uspjehe te im naglasio da je Caritas Požeške biskupije uvijek otvoren za pomoć u različitim životnim situacijama. Spomenuo im je da je svaki uspjeh koji su ostvarili u svome školovanju, koje je finansijski potpomođala Zaklada, ujedno i uspjeh Požeške biskupije te ih je potaknuo na marljivost u studiju.

Zapovjednik Hrvatske kopnene vojske kod biskupa

U Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 4. ožujka general bojnika Sinišu Jurkovića, zapovjednika Hrvatske kopnene vojske, u čijoj je pratnji bio brigadir Krešimir Maras, voditelj Ureda zapovjednika Hrvatske kopnene vojske. General bojnik Jurković, rodom iz Strmca kod Nove Gradiške, i biskup Antun, podrijetlom iz nedalekog Davora, razgovarali su najprije o stanju u njihovu kraju, o onome što ga opterećuje, kao i o mogućnostima za njegovu bolju budućnost te o ulozi koju u tom pogledu imaju Hrvatska vojska i Crkva u svom specifičnom poslanju. Biskup Antun podsjetio je kako je prigodom uspostave Požeške biskupije i njegova biskupskog ređenja Hrvatska vojska dala značajan doprinos te je zahvalio za sve ono što vojska i danas čini svojim odmjeranim i nemametljivim djelovanjem na izgradnji vrijednosti provjerenih u Domovinskom ratu.

Osvrнули su se i na suradnju između Hrvatske vojske i Požeške biskupije u određenim programima u gradu Požegi, kao i na sudjelovanje Hrvatske vojske na hodočašću hrvatskih branitelja, vojske i policije Gospi Voćinskoj. General bojnik Jurković upoznao je biskupa s programom prisege novih ročnika na požeškoj

Vojarni, koja će se održati iduće subote, 7. ožujka prvi puta na požeškom glavnom Trgu Svetog Trojstva. Na prisjeći je osobno sudjelovao i biskup Škvorčević.

Misa za hrvatske branitelje u Pakracu

Prigodom 29. obljetnice početka Domovinskog rata u Hrvatskoj, u župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Pakracu služena je 2. ožujka sveta misa za poginule, nestale i umrle hrvatske branitelje.

Misu je predvodio izaslanik požeškog biskupa Antuna Škvorčevića, generalni vikar Josip Krpeljević, u zajedništvu s pakračkim župnikom Jozom Zorićem, vojnim kapelanom Željkom Volarićem, umirovljenim profesorom Matijom Berljakom, dulovačkim župnikom Josipom Marićem te Mihaelom Kosom, župnikom u župama Sirač i Donja Obrijež.

Na misnom slavlju su sudjelovali izaslanik predsjednika Republike Hrvatske Zorana Milanovića general Marijan Mareković, izaslanik predsjednika Vlade Republike Hrvatske Andreja Plenkovića, ministar obrane

Tomo Medved, požeško-slavonski župan Alojz Tomašević, gradonačelnica Pakraca Ana Marija Blažević, počasni građanin Pakraca umirovljeni general Mladen Markač, drugi državni i lokalni dužnosnici, predstavnici Hrvatske vojske i policije te članovi nekadašnjih vojnih postrojbi i braniteljskih udruga iz pakračkog kraja i iz drugih dijelova Hrvatske. Na početku misnog slavlja spomenute dužnosnike i sve druge sudionike pozdravio je mjesni župnik i dekan Pakračkog dekanata Jozo Zorić, podsjetivši na razlog okupljanja na ovo slavlje i pozvavši sudionike na molitvu za poginule hrvatske branitelje i sve one

Predslavitelj je pozvao sudionike slavlja na zahvalnost hrvatskim braniteljima za žrtvu vlastitog života, koju su ugradili u slobodu i dostojanstvo Domovine te na molitvu da njihova žrtva bude pridružena spasonosnoj žrtvi koju Krist obnavlja za nas u svetoj misi.

koji su svoje živote položili u obrani Pakraca i Hrvatske.

U homiliji generalni vikar Krpeljević ustvrdio je da sve odredbe, propisi i norme Mojsijevog zakona, koje su spomenute u ulomku prvog čitanja iz Knjige Levitskog zakonika, mogu se svesti na zapovijed ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Pripomenuvši kako se je starozavjetna zapovijed ljubavi prema bližnjemu odnosila samo na sunarodnjake i nije uključivala prijatelje drugih naroda, naglasio je da je Isus dopunio Mojsijev zakon time što je zapovijed ljubavi proširio na sve ljude, uključujući i neprijatelje. Kazao je da je u evanđeoskom ulomku o posljednjem судu Krist, kralj svega stvorenoga, prikazan kao

sudac koji donosi konačni sud o pripadnicima svih naroda na zemlji po kriteriju ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Izrazio je uvjerenje da velika većina hrvatskih branitelja nije krenula u Domovinski rat vođena mržnjom na nepravednog napadača niti željom za osvetom, nego ljubavlju prema domovini Hrvatskoj i željom da svi njezini stanovnici žive u miru. Pozvao je sudionike na zahvalnost hrvatskim braniteljima za žrtvu vlastitog života, koju su ugradili u slobodu i dostojanstvo Domovine te na molitvu da njihova žrtva bude pridružena spasonosnoj žrtvi koju Krist obnavlja za nas u svetoj misi. Liturgijsko pjevanje predvodila je Klapa hrvatske policije »Sv. Mihovil« iz Splita.

Provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrenе posjetio biskupa

Biskup Antun Škvorčević primio je u Biskupskom domu, 4. ožujka fra Jozu Marinčića, provincijala Franjevačke provincije Bosne Srebrenе. U njegovoj pratinji bio je fra Nikica Vujica, ekonom i definitor Provincije. Biskup i provincijal razgovarali su o više aktualnih tema crvenog i društvenog života u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Posebnu pozornost posvetili su djelovanju franjevaca Provincije u Požeškoj biskupiji gdje im je povjerena župa Okučani i Gornji Bogićevci. Navedene dvije župe pretrpjele su progon vjernika i velika razaranja u vrijeme Domovinskog rata te je biskup Antun zahvalio provincijalu Jozu za sve ono što su njegova braća velikom požrtvovnošću učinila u njihovoј materijalnoj obnovi te u redovitim pastoralnim nastojanjima. Posebno je spomenuo rad fra Josipa Bošnjakovića u Gornjim Bogićevcima i fra Bože Blaževića u Okučanima. Osvrnuti su se na posebnosti tih dviju župa koje traže različit pristup u pastoralu. Dok je župa Bogićevci tradicionalna vjernička sredina slavonskog življa, čiji su vjernici ranjeni u ratnim stradanjima, u župi Okučani većina vjernika je prognana iz banjalučkog kraja od kojih je određeni dio odselio dalje po Hrvatskoj ili u inozemstvo. Pored toga Okučani su mlada župa koja nema dovoljno izgrađenih struktura, napose u okolnim mjestima koja joj pripadaju, što otežava pastoralni rad. Provincijal Jozo prikazao je biskupu stanje vlastite Provincije i djelovanje braće u župama Bosne i Hercegovine, gdje je nerijetko ostalo jako malo vjernika, što stvara za svećenike probleme identitetske naravi. Biskup i provincijal složili su se da Sporazum potpisani 1996. između Provincije i Zagrebačke nadbiskupije o djelovanju franjevaca ostaje na snazi u sadašnjoj Požeškoj biskupiji 30 godina kako je ugovoreno. O mogućnostima pastoralne pomoći još jednog franjevačkog člana bit će razmotren na obje strane.

Slavlje u katoličkoj bolnici na Strmcu

Prigodom blagdana sv. Ivana od Boga, utemeljitelja Bolničkog reda milosrdne braće, biskup Antun Škvorčević pohodio je Bolnicu sv. Rafaela na Strmcu i u tamošnjoj crkvi predvodio euharistijsko slavlje.

Snim su koncelebrirali Ivica Žuljević, ravnatelj svećeničkog doma u Požegi, i Ivica Razumović, dušobrižnik navedene bolnice, a kod oltara je služio đakon Matej Siluković. Na početku misnog slavlja prior zajednice Milosrdne braće na Strmcu fra Kristijan Sinković biskupu je zaželio dobrodošlicu. Izrazio je radost zbog njegova pohoda, spomenuvši da su se za proslavu svetkovine sv. Ivana od Boga u Bolnici pripremali devetnicom.

Tko je naš bližnji?

Zahvaljujući na pozdravnim rijećima, biskup Antun čestitao je fra Kristijanu i fra Giovanniju svetkovinu njihova svestog utemeljitelja. Izrazio im je zahvalnost, kao i svim djelatnicima Bolnice, na onom što nastoje činiti u njezi bolesnika po primjeru sv. Ivana od Boga. Spomenuo je kako on nije imao ništa drugo osim predanosti i velikog pouzdanja u Boga kojim je služio bolesnima i siromašnima. Podsetio je da smo na prvu korizmenu nedjelju čuli u svetim čitanjima Isusovu riječ kako čovjek ne živi samo o kruhu, nego o svakoj riječi Božjoj te je zaželio da sudionici ovog svetog slavlja budu sjedinjeni sa svima onima u Požeškoj biskupiji koji tijekom korizme u Godini Božje riječi otvaraju svoje srce kako bi bili njome zahvaćeni pokrenuti, ohrabreni i utješeni.

U homiliji je biskup spomenuo kako u susretima jedni druge pitamo jesmo li dobro, ustvrdivši kako zapravo ne znamo do kraja reći što bi to zna-

čilo biti dobro. Kazao je da je danas, kad se spominjemo jednog čovjeka iz davnog doba, sv. Ivana od Boga koji je preminuo prije 470 godina, prigoda zapitati se kako je to on živio jer se za njega može reći da je bio ne samo dobro, vrlo dobro i izvrsno, nego »super«, kako redovito odgovaraju školska djeca na navedeno pitanje. Super je latinska riječ koja znači »iznad«. Biskup je ustvrdio da je za razliku od djece nama starijima od činjenice da postojimo, nerijetko važnije materijalno blagostanje, tjelesno zdravlje, društveni položaj te kad toga nema u željenoj mjeri, onda jadujemo da nismo dobro. Sv. Ivan od Boga, nakon mlađenčkog iskustva različitih životnih stanja koja ga nisu usrećila, konačno je ozbiljno uzeo u obzir činjenicu da Bog, koji ga je pozvao u život, ima određeni plan s njime i zato je odlučio djelovati

Biskup je istaknuo da Isus u evanđelju o milosrdnom Samarijancu naviješta da je ljubav jedina moćna dovršiti povijest jer ostvaruje neočekivani stupanj humanizacije svijeta.

skup je ukratko prikazao kako je jedan događaj korjenito promijenio život sv. Ivana od Boga i pomogao mu da svoj život uskladi s Isusovim djelom ljubavi. Jednom se zatekao u blizini zgrade koju je zahvatilo požar, a u kojoj su boravili bolesnici. Bez okljevanja, izlazeći se smrtnoj opasnosti, jurnuo je u zapaljeno zdanje i iznio iz njega mnoge bolesnike, spasivši ih od gušenja i izgaranja u plamenu. Od tog trenutku sav je svoj život posvetio služenju bolesnicima i siromasima te najbolji smisao i najveću sreću svoga života pronašao u milosrdnoj ljubavi koju im je svakodnevno iskazivao. Poručivši sudionicima slavlja da će ljubav koju je Bog očitao u Isusu Kristu na križu dovršiti i njihovu životnu dramu i povijest, biskup ih je pozvao da pitanje svoje sreće ne povjere nikom drugom osim Njemu. Bolesnicima je pak kazao da dobro čine kad se u stanju svoje bolesti povjere liječnicima i medicinskom osoblju, stručnjacima za čovjekovo fizičko zdravlje, uvjeravajući ih neka nikada ne zaborave vjerničkim pouzdanjem obratiti se Isusu Kristu, najvećem stručnjaku za cijelovitog čovjeka, da ih On ispuni svojom ljubavlju s križa, sijedini sa sobom i podari zdravlje duha te u slabosti tijela iskuse njegovu pobjedu nad smrtnom nemocu.

Zahvalio je članovima Bolničkog reda sv. Ivana od Boga, fra Kristijanu i fra Giovanniju, što su se poput svestog utemeljitelja svoga Reda stavili cijelim svojim životom u službu bolesnicima u strmačkoj Bolnici, te im zajedno s liječnicima i drugim osobljem pristupaju s velikim poštovanjem i njegovom moćnom ljubavlju koja pobjeđuje smrt. Zamolio je sv. Ivana od Boga da sudionicima slavlja pomogne svakodnevno ostvariti to dragocjeno iskustvo u služenju bolesnicima.

Milosrdna ljubav

U Sinu svome Isusu Kristu, koji je zas pošao u smrt, Bog je nama ljudima, izranjenima na smrt zlom i grijehom, prišao svojom milosrdnom ljubavlju, izbavio nas iz nesretnog stanja osuđenosti na smrt i uzdigao u pobjedu na skrsnuća, stvarnost istinske sreće. Bi-

Na svršetku misnog slavlja ravnateljica Bolnice Maristela Šakić uručila je povjete ove ustanove osmorici djelatnika koji su se istaknuli svojim uzornim radom. Biskup je čestitao nagrađenima, istaknuvši da su dobili pohvale radi uzorne suradnje s Bogom i međusobno.

Humanitarni turnir požeške Katoličke gimnazije

Katolička gimnazija u Požegi organizirala je u suradnji s Caritasom Požeške biskupije 7. ožujka, u sportskoj dvorani Osnovne škole »Ivan Goran Kovačić« u Velikoj deveti humanitarni malonogometni turnir »Nisi sam«.

Svjedočenje ljubavi

Na cijelodnevnom turniru sudjelovalo je 12 nogometnih ekipa iz različitih dijelova Požeške biskupije i šire s ciljem prikupljanja materijalne pomoći za liječenje dvanaestogodišnjeg dječaka Karla Bartolovića iz Rešetara koji boluje od epilepsije, zaostao je u psihomotoričkom razvoju, ima oštećenje bubrega, a više je puta prebolio urosepsu. Trenutno pohađa 5. razred u Osnovnoj školi Ljudevita Gaja u Novoj Gradiški, u odjelu za djecu s poteškoćama u razvoju. Na završnom dijelu turnira bio je nazočan i dječak Karlo sa svojom majkom Kristinom i bratom Renatom te biskup Antun Škvorčević. Biskupov dolazak na za-

vršetak turnira osobito je obradovao Karla koji ga je u suzama zagrljio i zahvalio za potporu koju mu je time iskazao. Zahvaljujući svima koji su se uključili u organizaciju 9. humanitarnog malonogometnog turnira »Nisi sam«, biskup je poručio dječaku Karlu, njegovoj majci Kristini i bratu Renatu da nisu sami jer su s njima i uz njih svi oni koji su tijekom cijelog dana kroz igru nogometa željeli posvjedočiti svoju ljubav prema njima.

Nagrade za najbolje

Biskup je uručio pokale i medalje pobjedničkim ekipama. Prvo mjesto osvojio je Hrvatski nogometni klub

Biskupov dolazak na završetak turnira osobito je obradovao Karla koji ga je u suzama zagrljio i zahvalio za potporu koju mu je time iskazao.

Daruvar 1, drugo mjesto osvojila je Škola nogometa Hrvatski nogometni klub Željezničar iz Slavonskog Broda, treće mjesto Nogometni klub Slavonija iz Požege, a četvrto mjesto Nogometna akademija Nopo – Legen iz Slavonskog Broda. Biskup je uručio nagrade i najboljim igračima turnira. Za najboljeg strijelca proglašen je Matko Marić (HNK Daruvar 1), najbolji vratar je Jakov Nikić (NK Željezničar), a najbolji igrač je Marko Vrbanek (HNK Daruvar 1). U turnir su se uključili i Nogometni klub Papuk iz Velike, Hrvatski nogometni klub Daruvar 2 iz Daruvara, Nogometna akademija No limit iz Virovitice, Nogometni klub Sloga iz Nove Gradiške, Nogometni klub Slavija iz Pleternice, Nogometni klub Budućnost iz Rešetara, Nogometni klub Mladost iz Pavlovaca i Nogometni klub Dinamo iz Vidovaca.

Revijalnu utakmicu odigrala su slabovidna djeca. Osobitu zahvalnost biskup je izrazio prof. Mariu Ragužu iz Katoličke gimnazije u Požegi za organizaciju i vodstvo turnira te njegovim suradnicima. Zahvalio je i načelniku općine Velika Vladi Bobanu, ravnatelju velike osnovne škole Zdravku Barunu, sucima Jozi Brezickom i Lovri Podoljaku te svima koji su na bilo koji način pridonijeli ostvarenju turnira te je na sve zazvao Božji blagoslov. Svojim novčanim prilozima u akciju su se uključili vjernici iz župe Katedralnog arhiđakonata Požeške biskupije, župe Rešetari i obje novigradiške župe te drugi pojedinci i pravne osobe. Dječak Karlo je biskupu uručio prigodan poklon, šalicu na kojoj je fotografija njega i biskupa iz prijašnjih susreta, a biskup mu je darovao svoju osobnu medalju i krunicu.

Biskupijsko natjecanje iz vjeronomuške znanosti za osnovne i srednje škole

U organizaciji Katehetskog ureda Požeške biskupije, Agencije za odgoj i obrazovanje te Upravnog odjela za društvene djelatnosti Požeško-slavonske županije, u prostorima Katoličke osnovne škole i Katoličke gimnazije u Požegi, 2. ožujka održano je biskupijsko (međuzupanijsko) natjecanje iz vjeronomuške znanosti za osnovne i srednje škole Požeške biskupije. Tema ovogodišnje Vjeronomuške olimpijade je »Sveti Vinko Paulski – apostol milosrdne ljubavi. Vinkovska karizma u Hrvatskoj«.

U organizaciji Katehetskog ureda Požeške biskupije, Agencije za odgoj i obrazovanje te Upravnog odjela za društvene djelatnosti Požeško-slavonske županije, u prostorima Katoličke osnovne škole i Katoličke gimnazije u Požegi, 2. ožujka održano je biskupijsko (međuzupanijsko) natjecanje iz vjeronomuške znanosti za osnovne i srednje škole Požeške biskupije. Tema ovogodišnje Vjeronomuške olimpijade je »Sveti Vinko Paulski – apostol milosrdne ljubavi. Vinkovska karizma u Hrvatskoj«, a biskupijska razina natjecanja sastoji se od tri natjecateljske discipline: testa, tombole i kviza »Tko želi biti Isusov milijunak«.

Vinkovska karizma

Svi sudionici natjecanja okupili su se na početku u Dvorani sv. Terezije Avilske gdje ih je, nakon raspjevanog i molitvenog uvoda, u ime povjerenstava za provođenje biskupijskog natjecanja pozdravila predsjednica Povjerenstva za srednje škole Vesna Hodak. Potom su riječi pozdrava uputili Ivica Bede-

Tema ovogodišnje vjeronomuške olimpijade je »Sveti Vinko Paulski – apostol milosrdne ljubavi. Vinkovska karizma u Hrvatskoj«

goslovlijen i ugodan dan u Požegi, kao i uspjeh u natjecateljskim disciplinama.

Nagrađeni pobjednici

Posebnu svečanost programu otvorenja natjecanja dao je Djecji zbor Katoličke osnovne škole u Požegi koji je pod ravnateljem prof. Ljube Šolić otpjevao dvije pjesme posvećene sv. Vinku Paulskom, kao i učenice iste škole: Lucija Makarević, Nika Obst, Iva Penava, Leon Paun i Hana Hrmić koje su krasnolovile »Pjesmu redovnice« autorice s. Bernardine Horvat, a pripremile su ih učiteljice Ivona Šimunović i Marija Prpić. Nakon uputa koje je dala predsjednica Povjerenstva za osnovne škole Mirta Rilko, sudionici natjecanja uputili su se u prostore Katoličke osnovne

škole i Katoličke gimnazije gdje su za počeli s pismenim dijelom natjecanja.

Biskupijskom natjecanju prethodila su školska, odnosno međuškolska (županijska) natjecanja u šest županija koje obuhvaća Požešku biskupiju. Na temelju postignutih rezultata na županijskim natjecanjima (osvojena prva mesta i kriterij izvrsnosti) na biskupijsko natjecanje se plasiralo deset ekipa osnovnih škola: OŠ »Mato Lovrak« iz Nove Gradiške, Katolička osnovna škola u Požegi, OŠ Vladimira Nazora iz Daruvara, OŠ Ivane Brlić-Mažuranić iz Orahovice, OŠ Josipa Jurja Strossmayera iz Đurđenovca, OŠ Zdenka Turkovića iz Kutjeva, OŠ »Matija Antun Relković« iz Davora, OŠ »Matija Gubec« iz Cernika, OŠ »Ljudevit Gaj« iz Lužana i OŠ Ivane Brlić-Mažuranić iz Virovitice.

Biskupijskom natjecanju iz vjeronomuške znanosti za srednje škole pristupile su: Gimnazija, Požega; Katolička gimnazija, Požega; Srednja škola, Pakrac; Tehnička škola, Požega; Srednja škola, Novska; Tehnička škola, Virovitica; Srednja škola Marka Marulića, Slavina; Gimnazija Daruvar; Gimnazija Petra Preradovića, Virovitica; Industrijsko-obrtnička škola, Virovitica; Srednja škola »Stjepan Ivšić«, Orahovica; Gimnazija, Nova Gradiška; Ekonomska i turistička škola, Daruvar; Tehnička škola, Daruvar i Katolička klasična gimnazija, Virovitica.

Nakon zbrajanja bodova iz sve tri natjecateljske discipline proglašene su najuspješnije ekipe ovogodišnjeg biskupijskog natjecanja iz vjeronomuške znanosti: Osnovna škola Mate Lovraka iz Nove Gradiške i Srednja škola Pakrac. Predstojnik Katehetskog ureda Robert Kupčak čestitao je najuspješnijima, ali i svim ostalim ekipama uđelivši im priznanja kao uspomenu za sudjelovanje na biskupijskom natjecanju iz vjeronomuške znanosti, a prvim trima ekipama osnovnih, odnosno srednjih škola, i prigodne nagrade.

Biskup primio pobjednike Vjeronomučne olimpijade

Ubiskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 6. ožujka pobjednike biskupijskog natjecanja iz vjeronomučnosti – »Vjeronomučne olimpijade«, održane u Požegi minuloga 2. ožujka. U kategoriji osnovnih škola pobijedila je ekipa vjeroučenika iz Osnovne škole Mate Lovraka u Novoj Gradiški: Mihael Božić, Edi Conjar, Ella Conjar i Domagoj Ivanišević s mentoricom vjeroučiteljicom Andrijanom Petrović, dok je u kategoriji srednjih škola pobijedila ekipa vjeroučenica iz Srednje škole Pakrac: Danijela Mladić, Irena Mladić,

Mateja Mladić i Anamarija Pavičić s mentoricom vjeroučiteljicom Dragom Akšamović.

Biskup im je čestitao na uspjehu koji su postigli na vjeronomučnom natjecanju te pohvalio uloženi trud u pripremu za natjecanje. Rekao je kako je važno znanje iz vjeronomučnosti, no istaknuo je kako je još važnije živjeti po vjeri te se na taj način svakodnevno svrstavati među Isusove pobjednike. Biskup se zadržao u razgovoru s vjeroučenicima i njihovim mentoricama, zanimalo se za pojednostavnost natjecanja, a potom i za njihove

redovite školske obveze i uspjehe kao i za sudjelovanje u životu njihovih župnih zajednica i mjesna odakle dolaze. U ugodnom razgovoru biskup im je ukratko prikazao povijest zgrade u kojoj se nalazi sjedište Požeške biskupije, povezujući njezin značaj kroz povijest sa sadašnjim nastojanjima Biskupije na odgojno-obrazovnom području, predstavivši im dugu obrazovnu djelatnost Crkve, napose isusovaca i pavilina u Požegi.

Vjeroučiteljice mentorice su u ime učenika zahvalile biskupu na pažnji koju im je iskazao susretom u Bi-

skupskom domu, pohvalivši nazočne učenike za marljivost u školi, obitelji i župi. Biskup je vjeroučenicima i mentoricama darovao prigodne knjige, medalju Trećeg biskupijskog euahristijskog kongresa održanog o 20. obljetnici uspostave Požeške biskupije te krunicu s likom Gospe Voćinske. Preporučujući se u molitve, biskup je zaželio vjeroučenicima puno uspjeha na državnoj razini vjeronomučnog natjecanja, a vjeroučenici i mentorice biskupu su obećali molitvenu potporu u njegovu pastirskom služenju Božjem narodu požeške Crkve.

Ministranti Posavskog arhiđakonata u Kolegiju

Niz posjeta ministranata požeškom Kolegiju zaključili su u subotu, 14. ožujka ministranti, učenici sedmih i osmih razreda iz župa Posavskog arhiđakonata – Župe sv. Emerika, Oriovac; Župe Presvetog Trojstva, Gornji Lipovac; Župe Marije Kraljice i sv. Jurja, Davor; Župe sv. Ilijе Proroka, Orubica; Župe Gospe Fatimske, Lužani, a pridružili su im se i ministranti Župe sv. Ivana Krstitelja iz Požege i Vidovaca.

Nakon uvodnog susreta i kratke kateheze na temu duhovnog poziva ministrantima je predstavljen Kolegij, povijest i nakana njegova osnutka te prikazan život u njemu. Ministranti su potom razgledali povjesnu jezgru grada Požege, posjetivši među ostalim Katedralu i crkvu sv. Lovre. Poslije zajedničkog objeda proveli su vrijeme u društvenim igrama i kvizovima u prostorima Kolegija Požeške biskupije.

Program susreta koji se odvijao pod vodstvom Marijana Pavelića, biskupijskog povjerenika za pastoral duhovnih zvanja, imao je za cilj raznim duhovnim, poučnim i zabavnim sadržajima približiti

ministrantima ljepotu duhovnog poziva, povezati ih međusobno druženjem i igrama te ih upoznati s Kolegijem i ustanovama u njegovoj neposrednoj blizini.

Djelovanje Caritasa Požeške biskupije u vrijeme epidemije koronavirusa

U trenutačnom izvanrednom pastoralnom stanju napose je važno da ne napustimo bolesne, starije, siromašne i osamljene sugrađane, poručio je biskup.

U novonastalim okolnostima suzbijanja širenja koronavirusa te mjera zaštite Civilnog stožera Republike Hrvatske i Caritas Požeške biskupije nastoji odgovarati na poticaje biskupa Antuna Škvorčevića, predsjednika Caritasa, koji u svom pismu od 18. ožujka 2020., između ostalog piše: „U trenutačnom izvanrednom pastoralnom stanju napose je važno da ne napustimo bolesne, starije, siromašne i osamljene sugrađane. Ondje gdje svećenici poznaju susjede spomenutih osoba, zamolit će ih da kao bližnji suosjećajnom solidarnošću, povezani sa župnim Caritasom i njegovim volontерima vode o njima brigu te da odgovore na njihove potrebe u okviru župnih mogućnosti ili ih preporuče socijalnim službama.“

Biskupijski Caritas je u ovom vremenu intenzivirao različite projekte pomoći osobama koje su redoviti korisnici njegove pomoći kao i osobama koje se nalaze u rizičnoj skupini s obzirom na zarazu koronavirusom. Caritas redovito dostavlja topli obrok svojim korisnicima čiji je broj, usred trenutne situacije, porastao. S korisnicima se komunicira telefonskim putem te su im volonteri na raspolaganju i za druge potrebe kao što su nabavke lijekova, higijenskih potrepština i drugih stvari potrebnih za redovito životno funkcioniranje kao i za riječi utjehe i ohrabrenja.

Caritasova akcija „Kruh i mljekzo za svaki dan“, namijenjena najsistemašnjim korisnicima s područja grada Pože-

Biskupijski Caritas redovito pomaže župnom Caritasu u Daruvaru u pripremi toplih obroka donacijom hrane kao i higijenskih potrepština za siromašne. Ovoga Uskrsa osigurani su paketi pomoći za korisnike s područja grada Daruvara i devetnaest okolnih sela. K tome Biskupijski Caritas je darovao više stotina platnenih maski Civilnom stožeru grada Daruvara i medicinskim djelatnicima koje su izradili volonteri s područja Katedralnog arhiđakonata.

ge, odvija se redovito. Brojni volonteri koji su se uključili u akcije pomaganja starijim osobama su u svakodnevnom kontaktu s caritasovom središnjicom u Požegi te kroz pomoći i brigu nastoje odgovoriti na potrebe onih koji su osobito pogodeni trenutnom situacijom.

Jednako tako Centar za život i obitelj, na čelu s voditeljicom Anom Matković, koji djeluje pri Caritasu preko

telefonske linije, otvoren je i dalje za bračno, obiteljsko i drugo savjetovanje, a dostupan je i preko svojih profila na društvenim mrežama. Odgovarajući na trenutne izazove i potrebe, dvadesetak volontera s područja Požeštine uključilo se u izradu platnenih zaštitnih maski za lice, a nekoliko pravnih i fizičkih osoba je darovalo materijal za izradu maski.

Caritas Požeške biskupije darovao platnene maske policijskoj upravi Požeško-slavonskoj

Nastavljajući intenzivnije karitatивno djelovanje na različitim područjima ljudskog života tijekom epidemije koronavirusa, Caritas Požeške biskupije darovao je 250 komada platnenih maski Policijskoj upravi Požeško-slavonskoj. Platnene maske izradili su caritasovi volonteri s područja Katedralnog arhiđakonata Požeške biskupije želeći dati svoj doprinos u trenutnoj situaciji te pomoći u zaštiti onih koji su izloženi mogućnosti zaraze koronavirusom, osobito djelatnici javnih službi među kojima i policijski službenici. Uz zahvalnost za sve što Policijska uprava Požeško-slavonska, na čelu s načelnikom Željkom Grgićem i njegovim suradnicima, čini za dobrobit građana, Caritas Požeške biskupije će i dalje nastaviti dobru suradnju i pomaganje policijskih službenika u skladu sa svojim mogućnostima.

Župni Caritasi diljem biskupije zauzeto djeluju tijekom opasnosti od koronavirusa

Potaknuti pozivom i preporukom požeškog biskupa Antuna Škvorčevića u pismu koje je uputio vjernicima Požeške biskupije o opasnosti koronavirusa te trenutnom situacijom naglasivši važnost karitativnog služenja, župni caritasi diljem Požeške biskupije su intenzivirali svoje djelovanje u služenju starijim, bolesnim, siromašnim i osamljenim pojedincima i obiteljima.

Caritas požeških gradskih župa

Na različite načine caritasi četiriju gradskih župa u Požegi uključili su se, u suradnji sa Caritasom Požeške biskupije, pružiti pomoći u nabavi hrane, lijekova, higijenskih potrepština i drugih stvari za starije i bolesne osobe te sve one koji su u rizičnoj skupini oboljenja a žive na području grada Požege i bliže okolice. Uz redovitu podjelu prigodnih paketa s hranom i higijenskim potrepštinama osobito su u pripravi za svetkovinu Uskrsa obradovali mnoge župljane koji su socijalno ugroženi.

Daruvarske župne caritas

Zupe Presvetog Trojstva i sv. Antuna Padovanskog pod vodstvom Svetluške Kovač, dugogodišnje volonterke, koja požrtvovno organizira karitativno djelovanje u Daruvaru organizirale su brojne akcije. Budući da je gradsko poduzeće Darkom, koje je pripremalo obroke za najsramašnije građane, zbog mjera opreza i zaštite privremeno zatvoreno, gđa. Kovač je u dogovoru s ugostiteljskim objektima, koji imaju dopuštenje za rad, organizirala pripremu obroka te se tri puta tjedno razvoze obroci za stotinjak osoba s područja grada Daruvara. K tome svakodnevno se priprema više desetaka paketa hrane i higijenskih potrepština koje je moguće uzeti u prostorijama župnog caritasa, a do onih koji nisu u mogućnosti osobno doći pakete razvoze volonteri. Gradski Radio Daruvar svakodnevno izvještava i poziva sugrađane i slušatelje da se obrate župnom caritasu za pomoć ukoliko su u potrebi što je rezultiralo brojnim pozivima na koje je caritas spremno odgovorio. K tome volonteri nastoje razveseliti korisnike darujući im prigodne uskrsne ukrase i rukotvorine koje su izradili na radionicama prije nego su počele izvanredne mjere zaštite od širenja koronavirusa te im i na taj način žele uljepšati trenutnu situaciju i nadolazeće uskrsne blagdane. U suradnji s brojnim volonterima i donatorima koji su se uključili u djelovanje župnih caritasa gđa. Kovač organizira podjelu šampinjona, jednodnevnih pilića, a za najsramašnije korisnike svakodnevno se odvija akcija podjele kruha i mlijeka.

Caritas u Slatini

Caritas u Našicama

Trenutna situacija nastala širenjem zaraze koronavirusa te mjerne opreza i zaštite ljudi od zaraze potaknula je i volontere župnoga Caritasa Župe sv. Marka Evandelistu u Našicama pod vodstvom župnika Nikole Legca da pojačaju svoje redovito djelovanje i organiziraju se u zauzetijem služenju bližnjima u potrebi. Uz pridržavanje svih mjera zaštite i opreza volonteri župnog caritasa Pavica Sajfert, Pavica Kubaša, Milica Cingel, Zoran Lozić, Ivica Tržić, Zorica Malovčak, Ruža Cingel, Nada Bereš, Lidija Gerendaj, Damir Pleša, Andreja Suk i drugi suradnici djeluju u svim filijalama Župe sv. Marka Evandelistu u Našicama; Jelisavcu, Vukojevcima, Breznici Našičkoj i Lađanskoj. Darujući

izvanrednim okolnostima tijekom epidemije koronavirusa i mjera Stožera civilne zaštite mladi volonteri župnih caritasa slatinskih župa sv. Josipa i bl. Ivana Merza odlučili su pomoći svojim sumještanima, napose starima, bolesnima i nemoćnima. Od 2015. u sklopu župnog caritasa Župe sv. Josipa djeluje caritasova socijalna trgovina koja skrbi za potrebite slatinskog područja. U redovitim okolnostima mjesečno se podijeli tridesetak paketa hrane i higijenskih potrepština siromašnima. U novonastalim okolnostima u skladu s preporukama Stožera civilne zaštite i mjerama suzbijanja širenja koronavirusa caritasovo djelovanje je organizirano na drukčiji način te volonteri, poštujući sve propisane mjere zaštite, pomažu siromašnima i ugroženima različitim akcijama osobito pri nabavljanju živežnih namirnica, kupovanju lijekova i drugih potrepština. Preko društvenih mreža i drugih medija volonteri

su pozvali starije sugrađane da se javi župnom caritasu Župe sv. Josipa u Slatinu, a mladi volonteri su se organizirali i svakodnevno na kućne adrese korisnika nose pakete pomoći koji se sastoje od osnovnih živežnih namirnica kao što su brašno, ulje, mlijeko, tjestenina, riža, šećer, razne konzerve, juhe, higijenske potrepštine. Ako je potrebno volonteri odlaze u ljekarnu po lijekove i u pekaru po kruh te obavljaju i druge poslove.

Trenutno je rad uključeno sedam volontera, a podijeljeno oko trideset paketa pomoći. K tome župni caritas je u stalnom kontaktu sa svojim redovitim korisnicima te im pomaže u njihovim potrebama. Hrana i druge namirnice se financiraju iz caritasovog fonda te dobrotom mnogih župljana, tvrtki i ustanova. Brojni stariji sugrađani, osobe koje su u rizičnoj skupini kao i siromašni sa slatinskog područja su navedenim akcijama zbrinuti i zahvalni za skrb i brigu Crkve preko caritasovog djelovanja.

ju krevete, madrace, stolove i ostale stvari koje su potrebne za svakidašnji život onima koji si to ne mogu priuštiti. Caritas Župe sv. Marka Evandelistu rado surađuje sa svim udrugama i za-

jednicama u župi i u Požeškoj biskupiji, pa tako i s biskupijskim Caritasm, a volonteri župnoga Caritasa se rado uključuju u akcije biskupijskog Caritasa te nastoje pomoći koliko mogu.

Kaptolački župni Caritas

Caritas Župe sv. Petra i Pavla apostola u Kaptolu godinama je aktivan u korizmeno vrijeme, a ove godine zbog novonastale situacije vezano za koronavirus još je pojačao svoje aktivnosti. Volonteri te brojne druge župljanke angažirali su se u akciji pečenja kolača te pravljenja mlinaca i rezanaca za prve tri korizmene nedjelje. U akciju pomoći najugroženijima uključio se i biskupijski Caritas, ali i brojni župljeni koji su ostavljali prehrambene proizvode i higijenske potrepštine u košaricama u trgovinama Mlin i pekare Bosso na području župe Kaptol. Volonteri su složili pedestak paketa i podijelili ih u preduskrnsno vrijeme župljanima koji žive u težim socijalnim uvjetima. Tijekom cijele godine svakodnevno nekoliko obitelji dobiva kruh i mlijeko, prije svega obitelji s brojnom djecom. Volonteri pomažu starijima i bolesnima u nabavci namirnica i drugih potrepština iz Požege s obzirom na zabranu kretanja izvan općina i gradova. Pet župljanki: Jozefina Vernot, Tonkica Matić, Marica Pranjić, Ivana Turkalj i Olgica Kuzman uključile su se u akciju biskupijskog Caritasa šivanja platnenih maski od platna te su sašile više od tristo platnenih maski.

Aktivnosti caritasa župe Kuzmica, Pleternica, Velika, Novska, Davor, Orubica, Lukač, Končanica, Voćin, Orahovica, Pakrac, Stražeman i Virovitica

Brojni župni caritasi prepoznali su ozbiljnost situacije i kršćansku skrb prema potrebitima i ugroženima u društvu te se ljubav na djelu umnožila u mnogim krajevima diljem naše Biskupije.

Volonteri caritas župe Kuzmica priskočili su najsramašnjim župljanima, kako to redovito čine uoči velikih blagdana, podijelili su pakete s hranom i higijenskim potreštinama.

Župni caritas u Velikoj je preko svojim volonterima pripremio pripremio tridesetak prigodnih paketa s osnovnim živežnim namirnicama te ih uručio najsramašnjim osobama s područja župe.

Mladi volonteri pleterničke župe sv. Nikole Biskupa pohodili su šezdesetak najsramašnjih obitelji i obrađovali ih uskrsnim darovima, a u stalnom zauzetom djelovanju nastoje pomoći starijim i bolesnim osobama u različitim aktivnostima. Mladi volonteri svojim entuzijazmom i željom

za služenjem bližnjima nastoje putem društvenih mreža i drugih medija doći do svih koji su u potrebi.

U župi sv. Luke Evandela u Novskoj volonteri su u preduskrnsnim danima organizirali podjelu paketa osnovnih živežnih namirnica, a u pohodu siromašnim obiteljima i pojedincima pridružio im se župnik Milan Vidaković, koji je mnoge obradovao svojim dolaskom i riječima utjehe čestitavši im Uskrs.

U Posavskom dijelu Požeške biskupije volonteri župe Marije Kraljice i sv. Jurja Mučenika u Davoru su uz prigodnu uskrsnu čestitku za dva desetak svojih siromašnih župljana pripremili pakete s hranom i drugim namirnicama. Njima su se pridružili i volonteri orubičke župe sv. Ilije

Proroka koji su na različite načine na usluzi i brzi starijim, bolesnim i siromašnim župljanima.

Zauzeto djeluju i župni caritas u župi Uznesenja BDM u Končanici te sv. Luke Evandela u Lukaču. Volonteri u spomenutim župama posjetili su siromašne, bolesne te im uz darove uručili i uskrsne čestitke, koje su sami izradili na caritasovim radionicama. Pod vodstvom svoga župnika Tomislava Sanića svakoga tjedna organiziraju različite radionice kojima žele osigurati određena novčana sredstva za nabavku osnovnih živežnih namirnica za potrebe.

U različite akcije pomoći svojim župljanima uključili su se župnici i volonteri župe Voćin, zatim župe Našašća sv. Križa u Orahovici, pakračke župe Uznesenja BDM, virovitičke župe sv. Leopolda Mandića te župe sv. Mihaela Arkandela u Stražemanu. Svi oni po služenju bližnjima u teš-

kim okolnostima tijekom epidemije koronavirusa svjedoče djelatnu kršćansku ljubav, blizinu i suočavanje sa svima koji su pogodjeni različitim patnjama ili su u nemogućnosti živjeti redovitim životom.

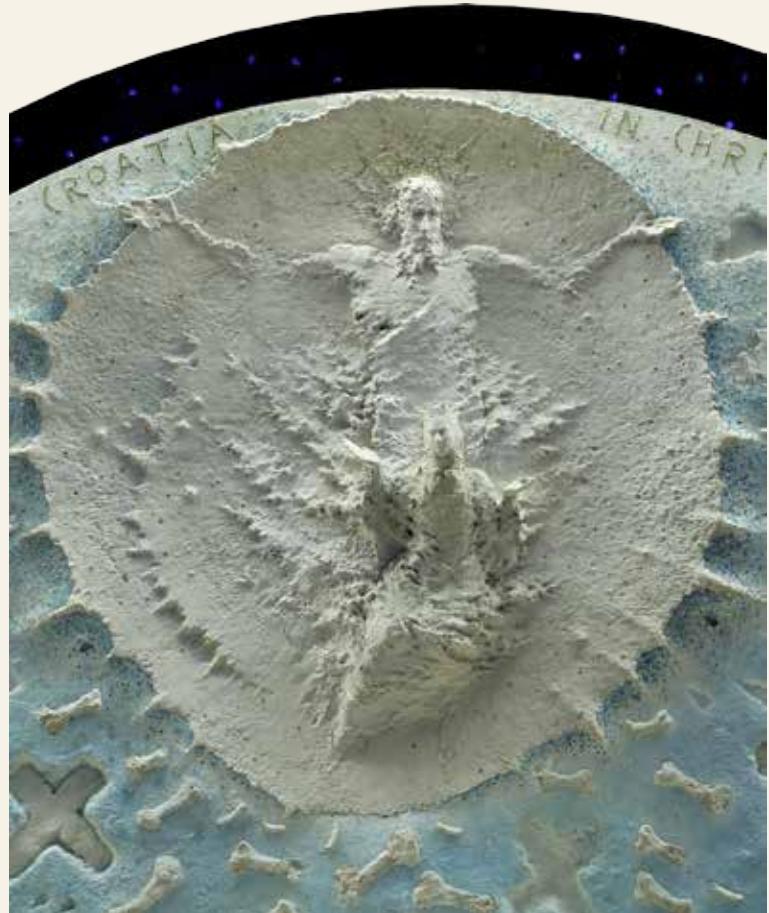

LITURGIJSKA GODINA C

Ukorak s liturgijskim vremenom

NEDJELJA USKRSNUĆA GOSPODINOVA

Slavimo Uskrs u Godini Božje riječi. Papa Franjo je nadahnuće za Apostolsko pismo u obliku propria *Aperuit illis*, kojim je treću nedjelju kroz godinu proglašio Nedjeljom Božje riječi, pronašao u evanđeoskom prizoru u kojem se uskršli Gospodin Isus Krist ukazao svojim učenicima. »Tada im otvorí pamet da razumiju Pisma (Lk 24, 45).« Tek u svjetlu Isusova uskrsnuća učenici mogu razumjeti Božju riječ. Dvojici učenika na putu u Emaus, a onda i svim drugim učenicima u Jeruzalemu, Isus otvara pamet, oči srca i oni razumiju da se je Njegovo uskrsnuće dogodilo »po Svetom pismu«, kako isповijedamo u Nicejsko-cariigradskom vjerovanju. U pashalnoj noći zlo je zaobišlo izraelski narod koji je Božjom zaštitom bio pošteđen zla. Svjedoci smo minulih dana da je i naš hrvatski narod Božjom zaštitom u dobroj mjeri spašen od zala i stradanja kojima su mu zaprijetili koronavirus i potres. Ali za to je spasenje bilo potrebno podnijeti žrtve i bit će ih potrebno i u buduće podnositi jer nema spasenja bez žrtve. Isusova žrtva na križu u uskrsno jutro urodila je pobjedom nad zlom i smrću. Svojom mukom i smrću na križu Isus je sišao u najdublju tamu zla i grijeha, a njegovo slavno uskrsnuće bilo je eksplozija svjetla iz tame smrti kojom je konačno slomljena njezina moć. Bog je Isusovim uskrsnućem započeo novo stvaranje. Kao što je prvo stvaranje započelo stvaranjem svjetlosti, tako je i novo stvaranje u Isusovu uskrsnuću započelo kao događaj svjetla. To je razlog da bogoslužje Vazmenog bdijenja započinje upravo službom svjetla. Uskrsna svjeća zapaljena u tom obredu cijele nas godine podsjeća da smo u krštenju postali novo stvorenje u Isusu Kristu, dionici njegova vazmenog otajstva muke, smrti i uskrsnuća.

DRUGA USKRSNA NEDJELJA

Ova se nedjelja naziva »Bijela nedjelja,« zato što je u prvim kršćanskim stoljećima to bio dan kad su novokrštenici odlagali bijele krsne haljine u koje su bili odjeveni na krštenju u vazmenoj noći. Liturgijska proslava Kristova uskrsnuća bila je katekumenima najpogodniji trenutak za rođenje na novi život u sakramentu svetog krštenja. Također se naziva i »Nedjelja božanskog milosrđa.« U prijevnom psalmu ove nedjelje zahvaljujemo Gospodinu Bogu »jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova.« Mogli bismo također reći »jer je veliko milosrđe njegovo,« budući da se istom riječju »hesed« u hebrejskom jeziku izriči i »ljubav« i »milosrđe.« Ulomak prvog čitanja iz Djela apostolskih kratki je, ali jezgrovički sažetak života prve kršćanske zajednice. Taj je život po Lukinu svjedočanstvu bio prožet postojanošću i označen četverostrukim zajedništvom: u vjeri, u posjedovanju materijalnih dobara, u slavljenju euharistije i u molitvama. Za takvim zajedništvom trebaju težiti i današnje kršćanske zajednice, premda se njihove životne okolnosti veoma razlikuju od onih u kojima su živjeli prvi kršćani. U svojoj Prvoj poslanici apostol Petar podsjeća da nas je Bog i Otac Gospodina Isusa Krista »po velikom milosrđu svojemu« uskrsnućem svoga Sina od mrtvih nanovo rodio »za baštinu neraspadljivu, neokaljanu i neuvelu, pohranjenu na nebesima.« U evanđeoskom ulomku priopovjeda se kako apostol Toma isprva nije htio vjerovati na riječ ostalih apostola da su vidjeli živog Uskrslog Gospodina, ali da je ipak povjerovao kad se je u istinitost njegova uskrsnuća uvjeriti vlastitim očima. Isus pak proglašava blaženima one »koji ne vidješe, a vjeruju.«

TREĆA USKRSNA NEDJELJA

Božja riječ u misnim čitanjima ove nedjelje poručuje nam da je svjetlost Isusova uskrsnuća jednom zauvijek raspršila tamu groba i rasvijetlila otajstvo smrti. Apostol Petar u svojoj propovijedi na dan Pedesetnice, koja je zabilježena u ulomku prvog čitanja iz Djela apostolskih, podsjeća nas da je Bog u svojoj riječi na usta kralja Davida (usp. Ps 16) zajamčio da konačnu riječ u životu pravednika neće imati smrt i trulež groba, nego život u radosti vječ-

nog blaženstva. U ulomku svoje Prve poslanice, koji se naviješta u drugom čitanju, apostol Petar podsjeća da smo od ispravnog načina života otkupljeni »dragocjenom krvlju Krista, jaganjca nevina i bez mane.« Evanđeoski ulomak u kojem se priopovjeda o susretu dvojice učenika na putu u Emaus s Uskrsnim Gospodinom, tijekom kojeg Isus »počevši tada od Mojsija i svih proraka, protumači im što u svim Pismima ima o njemu,« želi nam poručiti da je Isus najizvrsniji egzegeta, odnosno tumač Božje riječi, zato što je On Božja riječ u svojoj osobi. »Boga nitko nikada ne vidje: – Jedinorođenac – Bog, koji je u krilu Očeva, on ga obznanji,« veli apostol Ivan u završenom retku proslova svog evanđelja, koristeći riječ koja će kasnije poslužiti kao teološki izraz za tumačenje Svetog pisma, to jest egzegeza. Meliton Sardski sažeо je Kristovo vazmeno otajstvo ovim riječima: »Vazmeno je otajstvo novo i staro, vječno i vremenito, prolazno i neprolazno, smrtno i besmrtno. Staro po Zakonu, novo po Riječi; vremenito po slici, vječno po milosti; prolazno po klanju jaganjaca, neprolazno po životu Gospodinu; smrtno po njegovu ukopu u zemlju, besmrtno po njegovu uskrsnuću od mrtvih.«

ČETVRTA USKRSNA NEDJELJA

Ova se nedjelja naziva »Nedjelja Dobrog Pastira,« a s toga se dana ujedno obilježava Svjetski dan molitve za svećenička i redovnička zvanja. Vjernici se pozivaju da te nedjelje daruju svoj milodar za pomoć ustanovama u kojima se odgajaju i obrazuju budući svećenici, redovnici i redovnice. U ulomku prvog čitanja iz Djela apostolskih slušamo završetak Petrove propovijedi na Duhove – to je prva propovijed u Crkvi rođenoj toga dana – u kojoj apostolski prvak poziva svoje slušatelje da se obrate i prime krštenje u ime Isusa Krista te im obećava da će primiti dar Duha Svetoga. Apostol Petar nam progovara i u ulomku svoje Prve poslane, koji se naviješta u drugom čitanju, podsjećajući nas da smo u svojim grijesima lutali poput ovaca, ali da smo se obratili »k pastiru i čuvaru duša svojih,« a to je Krist Gospodin koji je u svom tijelu naše grijeha ponio na drvo križa, umrijevši da živimo grijesima pravednosti. U evanđeoskom ulomku Isus za sebe kaže da je dobri pastir koji je došao da ovce u njegovu ovčnjaku imaju život u izobilju, naglašavajući pritom da ovce slušaju njegov glas i poznaju ga te stoga idu za njim. Zašto se kršćani poput ovaca nedjeljom okupljaju oko svog pastira Krista Gospodina sv. Justin mučenik ovako je obrazložio: »U nedjelju dolazimo svi na zajednički sastanak jer je to prvi dan, kad Bog preokrenu mrak i pratvar te stvor svijet, a Isus Krist, naš Spasitelj istoga dana ustade od mrtvih: razapeše ga uoči subote, a dan poslije subote, to jest u nedjelju, ukaza se svojim apostolima i učenicima i nauči ih ono što dajemo i vama na razmišljanje.«

PETA USKRSNA NEDJELJA

Kolika se važnost u prvoj kršćanskoj zajednici pridavala Božjoj riječi, svjedoči događaj o kojem se pripovijeda u ulomku prvog čitanja iz Djela apostolskih. Pred sve većim potrebama svagdanjeg služenja u zajednici koja se povećavala brojem članova, apostoli su zaključili: »Nije pravo da mi napustimo riječ Božju da bismo služili kod stolova.« Stoga je na njihov prijedlog zajednica izabrala »sedam muževa na dobru glasu, punih Duha i mudrosti,« koji su prozvani đakonima. Sv. Luka zaključuje kako je uspostava đakonske službe u Crkvi doprinijela rastu Božje riječi. Ulomak drugog čitanja iz Prve poslanice svetoga Petra apostola donosi završni dio jedne drevne uskrsne homilije u kojoj se kaže da pravom Božjem narodu pripadaju oni koji vjeruju u Isusa Krista. On je onaj kamen o kojem govori Pismo kad veli: »kamen koji odbaciše graditelji, postade kamen zaglavni.« Onima pak koji ne vjeruju u njega Isus Krist je »kamen spoticanja i stijena posratanja; oni se o nj spotiču, neposlušni Riječi.« Evanđeoski ulomak donosi dio Isusova oproštajnog govora učenicima u kojem se zrcale dvije značajnije slike: dom i put. Židove je »dom« asocirao na Božji hram u Jeruzalem, a »put« na izlazak iz Egipta, hodočašće u Hram ili povratak iz babilonskog sužanjstva. Kršćanima pak dom Očevo označava savršeno zajedništvo s Bogom u kraljevstvu nebeskom, a put naznačuje jedino posredništvo između Boga i čovjeka u Isusu Kristu. Zadaća je Crkve na zemlji ljudima ukazati na Isusa Krista kao jedini put koji vodi u Očevo dom na nebesima.

ŠESTA USKRSNA NEDJELJA

U ulomku prvog čitanja iz Djela apostolskih pripovijeda se kako je misionsko djelovanje đakona Filipa u Samariji polučilo uspjeh jer je po njegovu propovijedanju evanđelja »Samarija prigrlila riječ Božju« i mnoštvo njezinih žitelja primilo krštenje u ime Gospodina Isusa. Kad su to čuli apostoli u Jeruzalemu, poslali su k njima Petra i Ivana, da im po polaganju ruku udjele dar Duha Svetoga i na taj način zapečate njihovu pripadnost Kristovoj Crkvi. U vazmene vrijeme biskupi, nasljednici apostola, onima koji su kršteni podjeđiju dar Duha Svetoga u sakramantu Svetе potvrde. U ulomku drugog čitanja iz svoje prve poslanice apostol Petar kršćanima suočenima s nevoljama progonstva poručuje da se prema svim ljudima, uključujući i progonitelje odnose »blago i s poštovanjem, dobre savjeti da oni koji ozloglašuju vaš dobar život u Kristu, upravo onim budu postiđeni za što vas potvaraju.« Uvjerava ih da će takvo njihovo, danas bismo rekli nenasilno ponašanje biti najbolje obrázloženje nade koja je u njima. Apostol Ivan u evanđeoskom ulomku svjedoči da čovjek može istinski ljubiti samo pod uvjetom da je spremam odreći se samoga sebe i u svojoj najdubljoj nutrini biti potpuno ovisan o Bogu. Tako se ulazi u kraljevstvo ljubavi u kojem kraljuje Duh Oca i Sina, ili rečeno Ivanovim rijećima – Duh istine. Vrijeme koje smo minulih tjedana proveli u izolaciji bila je prigoda da i mi poput spomenutih Samarijanaca prigrlimo riječ Božju, da više nego inače čitamo Sveti pismo, razmišljamo o Božjoj riječi i da njome nadahnuti više i bolje molimo.

SEDMA USKRSNA NEDJELJA

Jeruzalem je mjesto gdje se spasenje najprije treba objaviti i gdje će se konačno dovršiti. Zato su se apostoli s Maslinskog brda, s kojeg je Isus uzašao na nebo, vratili u Jeruzalem i u gornjoj sobi, to jest u dvorani Posljednje večere »jednodušno postojani u molitvi sa ženama, i Marijom, majkom Isusovom, i braćom njegovom,« iščekivali silazak Duha Svetoga, kako im je Isus naredio. Sv. Luka, pisac Djela apostolskih, u ulomku prvog čitanja naglašava jedinstvo u različitosti prvih zajednica Isusovih učenika, koje će tijekom povijesti Crkve mnogo puta biti stavljeno na kušnju zbog ljudskih podjela. Jedna od prvih i najtežih kušnji koja je zadesila Isusove sljedbenike bili su progoni. Stoga apostol Petar u ulomku svoje Prve poslanice u drugom čitanju, hrabri kršćane, koje njihovi progonitelji »pogrđuju zbog imena Kristova« da se ne stide svoje vjere, pozivajući ih da se raduju »kao zajedničari Kristovih patnja«, kako bi »i o objavljenju njegove slave« mogli radosno klicati. U evanđeoskom ulomku apostol Ivan donosi prvi dio tzv. Isusove velikosvećeničke molitve kojom se spasitelj svijeta Krist Gospodin prikazuje Bogu i posreduje za ljudе u trenutku svoje žrtve. Vjerovati u Isusa znači primiti riječi koje nam je On predao od Oca i po tim riječima spoznati da ga je Otac poslao te za nagradu s njime primiti u baštinu života vječnoga. Temeljni preduvjet za to jest da i mi poput Isusa budemo poslušni vršitelji Božje riječi.

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Požeška biskupija

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević • UREDNIČKO VIJEĆE: Ivica Žuljević, Josip Krpeljević,

Ljiljana Marić, Marijan Pavelić, Višnja Mikić • LEKTOR: Vjekoslav Marić

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Kočak TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega

Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: zajednistvo@pozeska-biskupija.hr

Susret požeškog biskupa s ministricom kulture

U Biskupskom domu u Požegi, 6. ožujka biskup Antun Škvorčević primio je ministricu kulture Republike Hrvatske Ninu Obuljen Koržinek, u čijoj je pratinji bila Ana Perišić Mijić, tajnica kabineta, te Ivana Prgin iz Uprave za arhive, knjižnice i muzeje. Na susretu je sudjelovao i Ivica Žuljević, prepošt Stolnog kaptola sv. Petra u Požegi.

Biskup Škvorčević, kao član Biskupske komisije HBK za odnose s Državom, zadužen za pitanja kulture, i ministrica Obuljen Koržinek najprije su razmotrili pitanje povrata matica i drugih crkvenih knjiga oduzeti u vrijeme komunističke vladavine te je zaključeno da će Ministarstvo kulture poduzeti sve što je potrebno da se izide iz trenutačnog stanja određenih nejasnoća te se povrat što prije ostvari u skladu s Ugovorom između Svetе Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture i provedbenog Sporazuma između Hrvatske biskupske konferencije i Vlade Republike Hrvatske o tom pitanju. Biskup je upoznao ministricu s nastojanjima Požeške biskupije glede sakralne baštine u njezinu identitetском značenju ne samo za Katoličku Crkvu na ovim prostorima, nego i šire, čije je srednjovjekovlje dobrom dijelom uništeno u vrijeme osmanlijske vladavine, a značajan dio u kasnijim vremenima, napose u Domovinskom ratu. Predstavio je stručno sredenu građu Dijecezanskog muzeja, Povjesnog arhiva i Povjesne knjižnice Požeške biskupije te potrebu da ona nađe prikladan smještaj. Prepošt stolnog kaptola Ivica Žuljević upoznao je ministricu s projektom uređenja Staroga grada u Kap-

tolu iz europskih fondova u koji bi bila pohranjena navedena građa. Spomenuto je kako je veliki dio kulturne baštine u posjedu Katoličke Crkve u Hrvatskoj, ali da u dosadašnjoj finansijskoj omotnici ona nije

bila zastupljena te se iz europskih fondova mogao financirati tek poneki projekt njezina očuvanja. Očekuje se da će novi program financiranja iz spomenutih fondova omogućiti izravniju participaciju Crkve za navedenu svrhu. Među ostalim razgovaralo se i o partnerstvu između Ministarstva kulture i pojedinih crkvenih ustanova s obzirom na čuvanje i obnavljanje pokretne i nepokretne crkvene kulturne baštine, o pronalaženju što prikladnijih modela suradnje kako bi se izbjegli nesporazumi. Istaknuto je kako je pri tom, napose na zakonskoj razini, potrebno poštivati crkvenu specifičnost i tako pridonijeti mogućnosti bolje prezentacije i veće dostupnosti njezine kulturne baštine.

U pratinji biskupa Škvorčevića ministrica Obuljen Koržinek razgledala je biskupijski Povijesni arhiv, Povjesnu knjižnicu, Katedralu i Riznicu te Dijecezanski muzej.

Među ostalim razgovaralo se i o partnerstvu između Ministarstva kulture i pojedinih crkvenih ustanova s obzirom na čuvanje i obnavljanje pokretne i nepokretne crkvene kulturne baštine, o pronalaženju što prikladnijih modela suradnje kako bi se izbjegli nesporazumi.

U Budimpešti otvorena izložba Požežanina Miroslava Kraljevića

Palači Straže Várkert Bazára u Budimpešti, 3. ožujka 2020. otvorena je izložba Miroslav Kraljević – hrvatski modernist i tri najistaknutija sljedbenika Kraljevićeva nasljeđa u hrvatskom slikarstvu prve polovice 20. stoljeća – Uzelac, Gecan i Trepše. Na otvorenju izložbe bio je nazočan i požeški biskup Antun Škvorčević, u pratinji Ivica Žuljevića, prepošt požeškoga Stolnog kaptola te Mateja Silukovića, đakona. Izložba je organizirana prigodom predsjedanja Republike Hrvatske Vijećem Europske unije, a priredila ju je zagrebačka Moderna galerija uz potporu Ministarstva kulture Republike Hrvatske, Ministarstva ljudskih resursa Mađarske, Grada Požege i Turističkih zajednica grada Zagreba i grada Požege. Izložba, čiji su autori Zvonko Maković, Biserka Rauter Plančić i Lada Bošnjak Velagić, postavljena je najvećim dijelom građe iz fundusa Moderne galerije u Zagrebu te Gradskog muzeja Požega. U prigodi svečanog otvorenja uzvanicima su se obratili Zvonko Maković, autor izložbe, Darko Puljašić, gradonačelnik Grada Požege, Ivica Poljičak, državni tajnik Ministarstva kulture RH, te Péter Feket, pomoćnik ministra ljudskih resursa, koji je i otvorio izložbu. Otvorenje izložbe je glazbeno popratila ViGaD glazbena grupa koja je izvela po jednu folklornu pjesmu iz Hrvatske i Mađarske.

Krštenja u višečlanim obiteljima

Biskup krstio peto dijete obitelji Ilijašević u Rabiću

Na Treću korizmenu nedjelju, 15. ožujka biskup Antun Škvorčević pohodio je Župu sv. Tome Apostola u Rabiću te u župnoj crkvi predvodio euharistijsko slavlje tijekom kojeg je krstio Ivana, peto dijete Antonija i Marije Ilijašević. Na početku misnog slavlja župnik Josip Pendžić zaželio je biskupu Antunu dobrodošlicu. U uvodnoj riječi biskup je podsjetio nazočne vjernike da je korizma vrijeme u kojem nas Crkva poziva da provjerimo kako živimo, da se obnovimo u svojoj opredijeljenosti za Boga, pročistimo i učvrstimo krsnu vjernost Isusu Kristu u Crkvi i životu. Upozorio je na opasnost da se rabićko srce ohladi za Boga, podsjetivši da su svojim dolascima na nedjeljnu svetu misu u vrijeme ratne opasnosti svjedočili koliko su njegovi te ih je potaknuto da to nastoje činiti u svim okolnostima života. Poželio je da njihova vjernička hrabrost bude jača od svakog straha. Rekao je kako je razlog njegova dolaska u župu Rabić rođenje

petog djeteta u obitelji Ilijašević te naglasio kako nema većeg dogadaja u Hrvatskoj i svijetu od rođenja novog čovjeka koji je Božja zamisao, njegovo djelo, središte njegova zanimanja. Čestitao je i zahvalio roditeljima Ilijašević što su rađanjem petog djeteta posvjedočili da su s Bogom na strani života. Kazao je sudionicima slavlja kako je krštenje malog Ivana prigoda da se svi podsjetite na svoje krštenje i obnove u pripadnosti Isusu Kristu i njegovoj Crkvi.

Pozvao je nazočne da se ove korizme u pripravi za Uskrs, izazvani nevoljama koronavirusom, čvršće ukorijene u Isusa Krista i dopuste da On u njima bude njihova snaga, moć i sigurnost. Ustvrdivši kako je lijepo biti kršćanin i onda kad je najteže, pozvao je sudionike slavlja neka u zajedništvu vjere nastave hoditi duhovnim koracima u svojoj župi, praćeni snagom Isusova Duha koji ih vodi prema onom cilju za koji je Gospodin dao sebe do kraja, do u smrt.

Na svršetku misnog slavlja biskup je potaknuo nazočne neka budu hrači i učine sve što mogu da izbjegnu virusnu zarazu, znajući da je naš život na koncu u Božjim rukama. Čestitao je roditeljima Ilijašević za krsno preporođenog malog Ivana, poželjev-

ši da njega i drugu svoju djecu nastoje tako odgajati da budu čestiti građani Crkve i društva, ispunjeni smislom i radošću života. Zahvalio je vjernicima za solidarnost koju su danas iskazali molitvom i novčanim darom za braču i sestre u Bosni i Hercegovini.

Krštenje troje djece u Čačincima

Na Prvu korizmenu nedjelju, 1. ožujka biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Presvetog Trojstva u Čačincima tijekom kojeg je krstio troje djece: Gabrijela i Davida – četvrtu i peto dijete roditelja Damira i Mirjane Dubravac i Lenu – prvo dijete roditelja Šime i Ines Knežević. Pozdravljajući nazočne na početku misnog slavlja, biskup je izrazio radost što Prvu korizmenu nedjelju može proslaviti u župnoj crkvi u Čačincima s vjernicima koji shvaćaju čovjeka kao biće otvoreno za velike Božje mogućnosti te u svjetlu Božje riječi nastoje oko vlastitog obraćenja. Pripomenuo je kako nam u razmišljanju o tim mogućnostima našeg postojanja pomaže i današnji događaj krštenja troje djece čiji su roditelji bili otvoreni životu i svrstali se na Božju stranu.

Biskup je u homiliji u povezanosti s današnjim evangelijem progovorio o čovjeku kao biću napastovane slobode, o Zlome koji je pristupio i Isusu Kristu te ga navodio da učini ono što je zlo. U svojoj slobodi često odolijevamo napasniku jer on zlo prikazuje kao dobro i tek kad ga učinimo progledamo, shvatimo da smo pogriješili. U evangeliju Zli navodi Isusa da svede svoje poslanje na pitanje kruha, što on odbija tvrdjeći: »Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz Božjih usta.« Biskup je protumačio kako ove korizme u Godini Božje riječi u Požeškoj biskupiji želimo na poseban način razmišljati o čovjeku kao biću riječi. Možemo biti punog želudca, a ostati prazni u svom srcu ako u njemu nismo ispunjeni Božjom prisutnošću. Ne mogu nas, naime, ispuniti i usrećiti stvari, nego osoba. Isus se stoga zauzima da budemo u srcu našranjeni Božjom riječju jer se tada Božjom moću u nama događa preobrazba kojom pobjeđujemo i samu smrt. Biskup je potaknuo nazočne da uzmu

u ruke glasilo Požeške biskupije »Zajedništvo« te pročitaju njegovu korizmenu poruku pod naslovom »Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka«, u kojoj je svestranje izložio mogućnosti koje u nama ostvaruje Božja riječ kad joj poput Marije otvorimo prostore svoga bića i reknemo »neka mi bude po twojoj riječi«. Istaknuo je veliko značenje lektora i biblijske skupine, prijatelja Božje riječi i u župi Čačinci te svakodnevno osobno i obiteljsko čitanje Svetog pisma. Zaključio je homiliju tvrdnjom da roditelje koji su donijeli svoju djecu na krštenje nije pokrenula sebičnost ili Zli da ih rode, nego poniznost i žrtva ljubavi, dar Božjeg svjetla u njima. To isto

svjetlo uvjerilo ih je da njihova djeca po svetom krštenju ulaze u dinamizam Božje ljubavi te da za njih neće imati zadnju riječ zlo i smrt, nego Isusova ljubav s križa koja daruje puninu života.

Na koncu misnog slavlja biskup je roditeljima čestitao krsni preporod njihove djece, zaželjevši im da budu radosni i ponosni što su se opredijelili za stranu života, potaknuvši ih da svoju djecu kršćanski odgajaju. Zahvalio je nazočnim vjernicima na sudjelovanju u slavlju i pozvao ih na zauzeto korizmeno slušanje i usvajanje Božje riječi svjesni istinitosti Isusove tvrdnje: »Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz Božjih usta.«

Supružnici Geist 65 godina dijelete dobro i zlo

Piše i snimila: Višnja Mikić

Malo tko u Virovitici ne pozna bračni par Geist iz Milanovca, odnosno Župe bl. Alojzija Stepinca. U blizini zvonika našeg blaženika, Franjo i Cvijeta broje lijepe godine, zahvaljuju Bogu za djecu, za zajednički život, za trpljenja, brige, tugu, ali i za životne radosti. Svega toga bilo je, ali uglavnom pamte ljepšu stranu života.

Župnikova „desna ruka“

Cvijeta je rođena 1935. godine u Bosni i Hercegovini, u blizini Stolca. Kao dijete, s roditeljima je doselila u Slavoniju. Ipak se sjeća kako ondje život nije bio lak. Iako „u magli“, pamti ognjište i kamena ležišta s njegove obje strane. Roditelji su pričali o teškom životu.

„Ja sam rođen u Milanovcu 1932. godine. Nisam ni ja imao lak život. S obitelji sam često selio, boravili smo u više država. Otac mi je bio i zarobljen, a kako bi se mogli vratiti u Milanovac, tri puta je pisao molbu i tek treći puta, odobren je našoj obitelji povratak u zavičaj. Teško sam radio, uvijek fizički, više puta na pilani pa na „građevini“, zatim u Piću na pilani gdje se pravio školski namještaj,

zatim u „kalupari“, pa u „stoličarni“, a na jednom radnom mjestu ostao sam i bez prstiju. No, sve sam izdržao uz Božju pomoć. Od 1996. godine sam u miruvinu,“ priča Franjo.

Supruga Cvijeta bila je krojačica. Radila je u jednom krojačkom salonu, a kasnije kod kuće kako bi mogla biti s djecom. Rodila ih je troje. Jedan sin se, na žalost, razbolio tijekom Domovinskog rata i umro, ali snaha ih je s djecom redovito posjećivala, pa su tako pokušali nadoknaditi gubitak. Unučadim i danas dolazi. Geistovi imaju petoro unučadi i troje praprunučadi i svu su njihova radost.

„Život me nije mazio. Znala sam krojiti i šivati do kasno u noć i nije bilo lako. Dogadalo se da sam na staru godinu u 23 sata nekom završavala šivanje haljine, ali eto, hvala Bogu, prošlo je i zdravlje još služi. Prvi, skromni šivači stroj kupio mi je otac. Onda nije bilo „krojnih araka“, knjiga i časopisa, sve sam krojila „iz glave“. Koliko je bilo krojenja i šivanja, još više je bilo prekravanja, skraćivanja, popravljanja i sličnoga. Sve sam ja to noću radila dok bi djeca spavala,“ prisjeća se Cvjeta.

Franjo se sjeća kako je morao prodati bicikl da bi kupio građu za kuću pa je na posao pješačio, ali kaže, kad je Bog uz čovjeka, sve se izdrži.

Prisjeća se Cvijeta kako se suprug Franjo teško razbolio 2012. Težio je uvijek oko 80 kg, a u bolesti je smršavio na 50. Bio je u kolicima, potom koristio „hodalicu“, ali uz Božju pomoć i supruzinu njegu, stao je ponovo na noge i danas opet sve radi.

Franjo i Cvijeta vezani su uz crkvu. Uvijek su bili redoviti na misama, ali svećenicima u svojoj mladoj župi su „desna ruka“.

Recept za uspješan brak

„Na mjestu naše crkve bl. Alojzija Stepinca nekada je bilo okupljalište mlađih. Tu smo se nas dvoje upoznali i zaljubili. Hvala Bogu, danas je tu naš blaže-

Odgovor Geistovih za uspješan
brak je kratak: molitva, povjerenje,
strpljivost, praštanje. Bez molitve i
pouzdanja u Boga, kažu, oni ne bi
uspjeli.

nik, mi ga svi već zovemo „sveti Alojzije“ i radosni smo što imamo župu tako blizu. Dok nismo imali župu, odlazili smo na mise u franjevačku crkvu sv. Roka u Virovitici. Ondje smo i vjenčani. Sada je naša crkva tu. Zimi su bili visoki snjegovi, često smo hodali mokri, ali nismo izostajali s misa,“ prisjeća se Cvijeta.

Franjo kazuje kako je i pjevao u crkvenom zboru dok se nije razbolio. Ali i danas župniku pomaže sve drugo, vodi brigu o crkvi i okolišu.

„Zvona su nova, kao i crkva. Elektrificirana su, ali kad netko umre, zvoni se drugačije pa i tu prisakačem,“ kaže Franjo. Zna se dogoditi da netko traži župnika kad je odsutan i upute ga k Geistovima. Ondje su svećenici redovito navraćali i bili primljени „kao kod kuće“: vlč. Šoh, vlč. Škvorc i danas vlč. Homjak. Franji i Cvijeti ništa nije teško učiniti za župu i župnika, a sve Bogu na slavu.

„Mi njih smatramo svojom djecom, radujemo se kad nas posjećuju, a znaju nas upoznati i sa svojim roditeljima i rođacima. Naša su im vrata uvijek otvorena i oni to znaju,“ kažu naši domaćini.

Zato ih je vlč. Josip Homjak obradovao za 65. obljetnicu braka i u veljači, u pisanoj formi, predao cestitku za visoku godišnjicu braka.

Dođu i mlađi k njima tražiti „recept“ za uspješan brak. Odgovor Geistovih je kratak: molitva, povjerenje, strpljivost, praštanje. Bez molitve i pouzdanja u Boga, kažu, oni ne bi uspjeli. Utočište u svakodnevnim brigama, usponima i padovima, nalaze u svojoj crkvi, pred likom bl. Alojzija Stepinca, a u kući imaju sliku sv. Ivana Pavla II. koji im je omiljeni svetac pa mu se mole. Prisjećaju se mlađih dana, ali i hodočašća na kojima su također nalazili snagu. Odlazili su u Mariju Bistrigu, na Trsat, u Medugorje, do prije dvije godine redovito u Voćin, zatim u Ludbreg, u Ilacu pa tu, pred Gospinim likom nalazili snagu i utjehu.

